

Vlaams
Parlement

stuk **1395** (2011-2012) – Nr. 5
ingediend op 12 maart 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende de organisatie van kinderopvang
van baby's en peuters

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn,
Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid
uitgebracht door mevrouw Griet Coppé,
de heer Felix Strackx en mevrouw Lies Jans

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Tom Dehaene.

Vaste leden:

de heer Tom Dehaene, de dames Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack;
de heer Peter Gysbrechts, mevrouw Vera Van der Borght;
de dames Mia De Vits, Else De Wachter;
de dames Lies Jans, Helga Stevens;
mevrouw Ulla Werbrouck;
mevrouw Mieke Vogels.

Plaatsvervangers:

de dames Sonja Claes, Griet Coppé, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
de dames Gerda Van Steenberge, Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de dames Gwenny De Vroe, Lydia Peeters;
mevrouw Güler Turan, de heer Bart Van Malderen;
de dames Danielle Godderis-T'Jonck, Goedele Vermeiren;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

1395 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

- Nr. 2: Advies van het Kinderrechtencommissariaat
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting
- Nr. 4: Amendementen

INHOUD

I.	Toelichting door de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
1.	Inleiding	4
2.	Basisdoelstellingen.....	4
3.	Hoofdstuk 1: Algemene bepalingen.....	5
4.	Hoofdstuk 2: Vergunningenstelsel	5
5.	Hoofdstuk 3: Subsidiëring	6
5.1.	Trap 1	6
5.2.	Trap 2	6
5.3.	Trap 3	7
5.4.	Modules.....	7
5.5.	Lokaal loket kinderopvang	7
5.6.	Budget, programmatie en per zorgregio	7
6.	Hoofdstuk 6: Handhavingsbeleid	7
7.	Hoofdstuk 7: Gegevensverzameling en -verwerking.....	8
8.	Hoofdstuk 8: Wijzigingsbepalingen	8
9.	Hoofdstuk 9: Slotbepalingen	8
10.	Uitvoeringsbesluiten.....	8
II.	Algemene bespreking	8
1.	Uiteenzetting door mevrouw Marijke Dillen	8
2.	Uiteenzetting door mevrouw Vera Van der Borgh	11
3.	Uiteenzetting door mevrouw Mieke Vogels	12
4.	Uiteenzetting door de heer Ivan Sabbe	15
5.	Uiteenzetting door mevrouw Griet Coppé.....	16
6.	Uiteenzetting door mevrouw Mia De Vits	16
7.	Uiteenzetting door mevrouw Lies Jans	17
8.	Uiteenzetting door de heer Tom Dehaene.....	18
9.	Uiteenzetting door mevrouw Katrien Schryvers	19
10.	Antwoord van de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	20
III.	Artikelsgewijze bespreking en stemmingen.....	23
IV.	Eindstemming	39
	Gebruikte afkortingen	40
	Tekst aangenomen door de commissie	41

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid besprak het ontwerp van decreet houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters op 10 januari en 28 februari 2012.

Na de toelichting bij het ontwerp van decreet werden twee hoorzittingen georganiseerd. Het verslag van die hoorzittingen is terug te vinden in *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1395/3.

De amendementen op het ontwerp van decreet zijn terug te vinden in *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1395/4.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER JO VANDEURZEN, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

1. Inleiding

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat de kinderopvang in Vlaanderen oorspronkelijk werd georganiseerd volgens de logica waarmee voorzieningen worden gefinancierd. Na verloop van tijd zijn talrijke zaken toegevoegd waardoor de huidige organisatie van de kinderopvang, maar ook de geldende fiscale en sociale regels, als divers omschreven kunnen worden. Vragen naar meer kwaliteit, dito betaalbaarheid, groter aanbod of nieuwe opvangvormen geven automatisch aanleiding tot de vraag naar een eenduidige decretale basis. Het gevolg daarvan is dat in de nieuwe regelgeving rekening moet worden gehouden met de geldende organisatie. Het nieuwe concept is niet op een wit blad getekend. Het nieuwe concept biedt een aantal bestaande ontwikkelingen toekomst.

De huidige organisatie van kinderopvang is versnipperd en onduidelijk. Er zijn verschillende soorten van kinderopvang: gemelde, met attest van toezicht en erkende. Kwaliteits-eisen, financiering, subsidiegrondslag en prijs voor de ouders verschillen naargelang het soort kinderopvang.

Daarnaast is de huidige organisatie niet in overeenstemming met wat Europa oplegt. Er is de vraag naar gelijke behandeling. Daarnaast is er de evenredigheid en de noodzakelijkheid van het overheidsingrijpen. Kinderopvang is een economische activiteit omdat ouders ervoor betalen. Vanwege de bijzondere doelstelling kan het als een activiteit van algemeen belang beschouwd worden. Onder de nieuwe regelgeving zal kinderopvang opgebouwd zijn volgens een aantal subsidietrappen. Uit de logica daarachter blijkt dat de sociale missie van de kinderopvang een belangrijk element is in de financiering.

Er is vraag naar een duidelijk, transparant en logisch georganiseerde, en eenduidig gefinancierde kinderopvang. Daarnaast is er behoefte aan rechtszekerheid voor gezinnen met jonge kinderen en voor de opvangvoorzieningen. Het nieuwe kader moet de toets met de Europese richtlijnen doorstaan zodat duurzaamheid verzekerd is.

2. Basisdoelstellingen

Het ontwerp van decreet wil tegemoetkomen aan de opvangbehoeften van alle kinderen en gezinnen zonder onderscheid, en dat door het aanbieden van voldoende, toegankelijke, betaalbare, kwaliteitsvolle en leefbare kinderopvang, en door middel van een eenduidige, transparante, werkbare, eenvormige en toekomstgerichte wetgeving.

Omdat dit een ontwerp van kaderdecreet is, zullen veel vragen onbeantwoord blijven zolang er geen uitvoeringsbesluiten zijn.

Daarnaast gaat dit ontwerp van decreet niet uit van een wit blad. Het garandeert rechtszekerheid en continuïteit. Dit ontwerp van decreet gaat uit van een grondige analyse van de huidige toestand, en dat met het oog op de gewenste toekomstige ontwikkelingsmogelijkheden.

3. Hoofdstuk 1: Algemene bepalingen

Het hoofdstuk met de algemene bepalingen bevat de bedoelingen en ambities van het ontwerp van decreet. Op korte termijn is het effect van dit hoofdstuk beperkt. De Vlaamse Gemeenschap beoogt met kinderopvang een dienstverlening voor elk kind zonder onderscheid. Kinderopvang vervult een economische, pedagogische en sociale functie. De dienstverlening dient kwaliteitsvol, beschikbaar, betaalbaar en toegankelijk te zijn. Kinderopvang is een aanvulling op de opvoeding in het gezin. De organisatie van de kinderopvang moet respect opbrengen voor de draagkracht van het kind, het thuismilieu en de keuzevrijheid.

In dit hoofdstuk wordt uitdrukkelijk verwezen naar de belangrijke ambitie om van kinderopvang een subjectief recht te maken. Deze ambitie moet worden gerealiseerd op basis van het beschikbare aanbod. De tekst bepaalt daarnaast de beoogde groei van het aanbod. Tegen 2016, een belangrijk ankerpunt in deze evolutie, moet de helft van alle kinderen van nul tot drie jaar een plaats hebben. Tegen 2020 moet voldaan zijn aan de kinderopvangbehoefte van alle gezinnen. Alle gezinnen met een kinderopvangbehoefte moeten kunnen rekenen op een kwaliteitsvolle en betaalbare opvangplaats binnen een redelijke termijn en op een redelijke afstand. Omdat een recht creëren alleen niet volstaat, is het cruciaal dat de gewenste groei van het aanbod in de decreettekst wordt opgenomen.

Dit hoofdstuk omschrijft hoe de toegankelijkheid bevorderd zal worden met de lokale loketten kinderopvang en met de voorrangsregels, die gelden in afwachting van een aanbod dat tegemoetkomt aan alle kinderopvangbehoeften.

Er is ten slotte de programmatie van het aanbod. Gezien de impact op de overheidsmiddelen, moeten subsidiëring en spreiding van het aanbod bepaald worden op basis van een wetenschappelijk onderbouwde behoefteraming.

4. Hoofdstuk 2: Vergunningenstelsel

Dit hoofdstuk introduceert het belangrijke principe dat een vergunning verplicht is om kinderopvang te kunnen organiseren in de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij dient opgemerkt dat Vlaanderen in Brussel enkel bevoegd is op het niveau van de instellingen. Het ontwerp van decreet zegt daarom expliciet dat natuurlijke personen zich kunnen wenden tot het Vlaamse stelsel. Het is bijgevolg niet zo dat iedereen die in Brussel kinderopvang organiseert aan de Vlaamse regelgeving moet voldoen. Het zal zaak zijn deze regels te combineren met initiatieven van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie.

Het ontwerp van decreet introduceert drie soorten van vergunning. Gezinsopvang is kinderopvang buiten de gezinswoning van het kind voor maximum acht tegelijk aanwezige kinderen. Groepsopvang is kinderopvang buiten de gezinswoning van het kind waar minimaal negen kinderen tegelijk aanwezig kunnen zijn. Opvang aan huis is kinderopvang waarbij kinderen uitsluitend in de eigen gezinswoning worden opgevangen.

Het aantal tegelijk aanwezige kinderen dat wordt vernoemd in de definitie van gezinsopvang en van groepsopvang, is een maximum- en een minimumcijfer bedoeld om het verschil tussen beide opvangvormen te verduidelijken. Het onderscheid tussen beide vergunningen kan niet worden aangegeven op basis van het gemiddelde aantal tegelijk aanwezige kinderen. De gebruikte maximum- en minimumcijfers zijn gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek en op de praktijk. Minister Jo Vandeurzen benadrukt dat acht kinderen tegelijk opvangen niet de nieuwe norm wordt voor de gezinsopvang. Het aantal kinderen dat een begeleider in een gezinsopvang tegelijk kan opgevangen, zal bepaald worden op basis van de draagkracht en zal verder gespecificeerd worden in een uitvoeringsbesluit.

Kind en Gezin kent de vergunningen toe na onderzoek. Wie aan de startvoorwaarden voldoet, krijgt een vergunning om met kinderopvang te beginnen. Eens de opvang effectief is begonnen, moet men voldoen aan de werkingsvoorwaarden, waarop controle kan worden uitgeoefend. Belangrijk is dat de vergunning in principe van onbepaalde duur is.

Naast de vergunningsplicht, zijn er de vergunningsvoorwaarden. Er zijn zes groepen van vergunningsvoorwaarden: (1) infrastructuur en inrichting, (2) veiligheid, gezondheid en brandveiligheid, (3) omgang met kinderen en gezinnen, (4) de personen werkzaam in de kinderopvang, (5) organisatorisch management en (6) samenwerking met Kind en Gezin, lokaal bestuur en lokaal loket kinderopvang.

Onder omgang met kinderen vallen integriteit, verbod op discriminatie en racisme, pedagogisch beleid en ondersteuning, betrokkenheid en participatie van gezinnen, en ten slotte het huishoudelijk reglement en de schriftelijke overeenkomst. De voorwaarden die gelden voor personen werkzaam in de kinderopvang zijn vorming en actieve kennis van het Nederlands voor de verantwoordelijke. De Raad van State vraagt taalvereisten los te koppelen van het vergunningstelsel. Een en ander komt daardoor terug in het hoofdstuk over subsidiëring.

De concrete uitwerking hiervan is de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Regering, die hierover in overleg zal moeten treden met de sector. De minister verwijst in dit verband ook naar het attest draagkracht, zoals beschreven in artikel 6, §2.

5. Hoofdstuk 3: Subsidiëring

Het ontwerp van decreet introduceert een eenvormig, coherent en trapsgewijs opgebouwd subsidiesysteem voor alle groepsopvang en voor alle gezinsopvang. Het ontwerp van decreet bevat de algemene principes en opdrachten. Omdat een en ander nader bepaald zal moeten worden in de uitvoeringsbesluiten, zal een aantal vragen onbeantwoord blijven. De minister kan nog geen subsidiebedragen meedelen.

Er wordt gewerkt met drie trappen. Trap 1 is de basissubsidie voor elke organisator met een vergunning. Trap 2 is de subsidie voor kinderopvang met inkomensafhankelijke prijs. Deze initiatieven zijn verplicht een prijs aan te rekenen volgens het inkomen. Ze moeten de voorrangsregels respecteren. Trap 3 is de subsidie voor kinderopvang met een aanbod voor kwetsbare gezinnen. Daarnaast kan aan elke trap een aantal modules worden toegevoegd, zoals flexibele opvang en opvang van ‘special needs’.

Dit hoofdstuk bevat ook bepalingen over het lokaal loket kinderopvang, over opvang aan huis en over het budget en de programmatie per zorgregio.

5.1. Trap 1

Trap 1 is de basissubsidie voor elke organisator met een vergunning. Er zijn enkele elementaire voorwaarden zoals een actieve kennis van het Nederlands voor de begeleiders en Nederlands gebruiken in de werking. De subsidie wordt een forfaitaire tegemoetkoming binnen de marges van het budget. Voor trap 1 geldt geen programmatienorm.

5.2. Trap 2

Trap 2 is de subsidie voor kinderopvang met inkomensafhankelijke prijs. Gezien de hogere overheidsfinanciering gelden extra voorwaarden. Het gaat om groeps- en gezinsopvang die voldoet aan de voorwaarden voor trap 1 en gezinnen een prijs vraagt volgens hun inkomen. Voorts gelden enkele voorrangsregels. Wie kinderopvang nodig heeft vanwege zijn/haar werk, krijgt voorrang. Andere factoren zijn de financiële situatie en de gezinsamenstelling.

Gezien de hoge overheidsfinanciering, worden subsidies voor trap 2 toegekend binnen het beschikbare budget, volgens programmatieregels en per zorgregio.

5.3. *Trap 3*

Trap 3 is de subsidie voor kinderopvang met een aanbod voor kwetsbare gezinnen. Het gaat om groeps- en gezinsopvang die voldoet aan de voorwaarden voor trap 1 en 2, die kinderopvang organiseert ter ondersteuning van kwetsbare gezinnen en ter bestrijding van armoede in gezinnen. Trap 3 werkt voor het opnamebeleid samen met andere dergelijke opvang en met het lokaal loket kinderopvang. Het is de bedoeling dat de huidige gesubsidieerde sector naar trap 3 migreert.

Om een gezin als kwetsbaar te omschrijven, gelden meerdere criteria. Gezien de hoge overheidsfinanciering, worden subsidies voor trap 3 toegekend binnen het beschikbare budget, volgens programmatieregels en per zorgregio.

5.4. *Modules*

Er zijn extra subsidiemodules vanuit elke subsidietrap voor kinderopvang met flexibele openingstijden, voor inclusieve kinderopvang van kinderen met specifieke zorgbehoeften, voor de ondersteuning van specifieke opdrachten, en voor eenmalige ondersteuning van andere opdrachten. De eenmalige ondersteuning van andere opdrachten vormt de decreta­le basis voor eenmalige investeringssubsidies. De extra subsidiemodules moeten passen binnen het beschikbare budget, en worden toegekend volgens programmatieregels en per regio.

5.5. *Lokaal loket kinderopvang*

Artikel 13 bepaalt hoe het lokaal loket kinderopvang georganiseerd moet worden en hoe de doelstellingen gehaald moeten worden. Per gemeente of groep van gemeenten moet één lokaal loket kinderopvang georganiseerd worden. Het lokaal loket kinderopvang moet onder meer vragen naar kinderopvang registreren, gezinnen informeren, en samenwerken met kinderopvangvoorzieningen. De organisator van het lokaal loket kinderopvang wordt aangeduid door het Lokaal Overleg Kinderopvang. Slaagt het Lokaal Overleg Kinderopvang daar niet in, dan neemt het lokale bestuur deze taak over.

Het is niet zo dat ouders enkel en alleen aan een lokaal loket kinderopvang hun opvangvraag zullen kunnen stellen. Dankzij een webapplicatie zullen ouders ook rechtstreeks hun opvangvraag kunnen stellen. Ouders kunnen zich daarnaast desgewenst ook nog steeds direct bij een opvangvoorziening aanmelden. De vrije keuze van de ouders wordt gerespecteerd.

5.6. *Budget, programmatie en per zorgregio*

De subsidies moeten passen binnen de budgettaire mogelijkheden. Er zal worden gestreefd naar regionale differentiatie. Subsidies worden toegekend aan de organisator van de kinderopvang.

6. Hoofdstuk 6: Handhavingsbeleid

Voor het toezicht staat Kind en Gezin niet in. Deze taak komt het agentschap Zorginspectie toe, maar artikelen 15 tot en met 17 maken het mogelijk deze taak toe te vertrouwen aan andere toezichthouders. Wie deze sector dynamiek wil geven, zal ook andere actoren dan de overheid moeten responsabiliseren.

De handhavingprocedure die Kind en Gezin moet volgen, is gebaseerd op de ervaring opgebouwd in dergelijke juridische en administratieve aangelegenheden, en op praktijk-

ervaring. De procedure begint met een schriftelijke aanmaning en bevat een termijn om gebreken weg te werken. In dringende gevallen kunnen maatregelen genomen worden zonder de hele procedure te moeten doorlopen. Kind en Gezin kan bestuurlijke maatregelen opleggen. Het ontwerp van decreet bevat een gamma aan handhavingsmaatregelen. Een vergunning kan worden gewijzigd, geschorst of opgeheven. Subsidies kunnen worden verminderd, geschorst, stopgezet of teruggevorderd. Er kan worden overgegaan tot verplichte sluiting.

De artikelen 22 en 23 bevatten nadere bepalingen over de bestuurlijke geldboetes, die worden opgelegd door Kind en Gezin. Het opleggen van geldboetes is onderworpen aan de beginselen van behoorlijk bestuur. Er is voorzien in hoorrecht en in een beroepsmogelijkheid bij de Raad van State. Vorderingen zijn afdwingbaar door een deurwaarder.

7. Hoofdstuk 7: Gegevensverzameling en -verwerking

Hoofdstuk 7 is uitvoerig, maar conceptueel minder relevant. Hoofdstuk 7 bepaalt hoe wordt omgesprongen met persoonlijke gegevens in het licht van de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

8. Hoofdstuk 8: Wijzigingsbepalingen

De artikelen 25 tot en met 34 bevatten alle technische wijzigingsbepalingen. Een aantal decreten moet bij goedkeuring van dit ontwerp van decreet worden aangepast.

9. Hoofdstuk 9: Slotbepalingen

Dit hoofdstuk bestaat uit twee delen: overgangsbepalingen en datum van inwerkingtreding. De overgangsbepalingen zijn niet onbelangrijk gezien de (geleidelijke) transitie waarvoor de sector staat. Voor de transitie zijn tijd, ruimte en budget nodig.

De datum van inwerkingtreding is dubbel. Het decreet treedt op zijn laatst in werking op 1 januari 2015, of vroeger. In dat laatste geval legt de Vlaamse Regering de datum vast. Er zijn immers talrijke opvanginitiatieven die hun plaats zullen moeten vinden in het nieuwe decretale kader. Daarnaast moeten uitvoeringsbesluiten worden opgesteld. Over een aantal sociale en fiscale aspecten moet worden overlegd.

10. Uitvoeringsbesluiten

De vergunningsvoorwaarden zullen worden vastgelegd in een uitvoeringsbesluit, naast de subsidieregeling en -voorwaarden, het kwaliteitsbeleid en bepaalde procedures. Voorts zal een uitvoeringsbesluit nodig zijn voor de competenties en kwalificatievereisten, voor de overgangsbepalingen, voor de organisatie van toezicht en handhaving, voor het lokaal loket kinderopvang, voor de link met de buitenschoolse opvang en voor de berekening van de prijs voor kinderopvang.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Uiteenzetting door mevrouw Marijke Dillen

Bij wijze van inleiding tot de bespreking van dit langverwachte ontwerp van decreet, verwijst mevrouw *Marijke Dillen* naar de interessante hoorzittingen en adviezen.

Dit ontwerp van decreet ordent en moderniseert de kinderopvang, en gaat uit van drie vaststellingen: kinderopvang is ook zonder enige vorm van erkenning mogelijk, de geldende regelgeving is versnipperd en de erkende kinderopvang wordt bovenop de bijdrage van de gezinnen vrijwel volledig gesubsidieerd door de overheid.

Hoewel de spreekster kan instemmen met de algemene doelstellingen van dit ontwerp van decreet, heeft ze niet alleen heel wat vragen, maar kan ze ook talrijke bedenkingen en kritiek formuleren. Heel wat punten van kritiek en vragen kwamen aan bod tijdens de hoorzitting of worden aangehaald door de Raad van State en de SERV in hun adviezen.

Het ontwerp van decreet wil van kinderopvang een recht maken. Hoewel mevrouw Marijke Dillen zich achter deze doelstelling kan scharen, is ze ervan overtuigd dat ze in de praktijk onhaalbaar zal blijken. Deze mooie beleidsintentie is juridisch niet afdwingbaar. De Raad van State is kritisch omdat een echt recht op kinderopvang een subjectief en onvoorwaardelijk recht is. Er is geen groeipad. Het blijft onduidelijk welk budget vrijgemaakt wordt om het aantal plaatsen uit te breiden. Wie kinderopvang aanbiedt of er behoefte aan heeft, heeft alle belang bij stimuli. Beide partijen verhogen de economische activiteitsgraad. Het is niet enkel belangrijk dat de huidige plaatsen behouden blijven, maar ook dat er nieuwe plaatsen bijkomen. De zelfstandige kinderopvang zorgt voor de helft van alle beschikbare plaatsen, terwijl de SERV verwacht dat heel wat zelfstandige onthaalouders de komende jaren zullen stoppen.

Talrijke adviezen benadrukken dat de uitbreiding van het aanbod belangrijker is dan de uitbreiding van de kwaliteitseisen. De kwaliteit van de kinderopvang in Vlaanderen is zeer hoog. De spreekster wil investeren in voldoende kinderopvang voor werkende ouders. Inzetten op vernieuwing, creativiteit en technische ondersteuning is een grotere stimulans dan administratieve regels.

De omschrijving van recht op kinderopvang in het ontwerp van decreet, houdt geen rekening met de wijze waarop de huidige markt van vraag en aanbod werkt. De geldende voorrangregels worden over het hoofd gezien. Ouders verliezen hun vrije keuze wanneer ze een aangeboden plaats weigeren.

Mevrouw Marijke Dillen leest in de memorie van toelichting dat de vragen naar kinderopvang snel na de geboorte rijzen, en wijst erop dat dit niet strookt met de realiteit. Ouders die pas na de geboorte kinderopvang zoeken, vissen achter het net. Ouders zoeken reeds een plaats van zodra ze weten dat er een kind op komst is, of nog daarvoor.

Dit ontwerp van decreet schenkt de Vlaamse Regering verregaande bevoegdheden om uitvoeringsmaatregelen te treffen. In de meeste artikelen wordt de Vlaamse Regering zonder enige verduidelijking gevraagd nadere bepalingen vast te leggen. Ook de Raad van State vraagt een en ander te verduidelijken zodat minstens de essentie vaststaat. Zolang er geen duidelijkheid is over de richting die de uitvoeringsbesluiten zullen uitgaan, zal er onrust heersen in de sector. Mevrouw Marijke Dillen hoopt dat minister Vandeurzen zal ingaan op de vraag van de sector om betrokken te worden bij de opmaak van de uitvoeringsbesluiten.

In het ontwerp van decreet wordt meermaals verwezen naar doelgroepen die bij voorrang toegang moeten krijgen tot de kinderopvang. Op basis van het gelijkheidsbeginsel kunnen bezwaren geformuleerd worden tegen deze positieve discriminatie. De Vlaamse Regering zet kinderopvang in om de werkgelegenheidsgraad te verhogen en om armoede te bestrijden. De spreekster verzet zich niet tegen deze argumenten, maar vreest dat het voorrangbeleid zal leiden tot discriminatie van de kinderopvang in welvarende buurten waar voornamelijk hogeropgeleiden wonen.

De Raad van State staat positieve maatregelen ten behoeve van achtergestelde groepen toe maar vraagt duidelijke en objectieve criteria. Corrigerende maatregelen moeten voorts in de tijd beperkt zijn. De spreekster hoopt dat de minister dit nader zal bepalen in de uitvoeringsbesluiten.

Mevrouw Marijke Dillen haalt de Gezinsbond aan, die vraagt om naast werkgerelateerde voorrang ook acute crisissituaties en pedagogische noden van gezinnen toe te voegen aan de voorrangsregels.

Vervolgens benadrukt mevrouw Marijke Dillen het belang van de leefbaarheid van de kinderopvang. Ze hoopt op stimuli die het vrije ondernemerschap bevorderen, en vraagt aandacht voor de financiering per subsidietrap en voor de onderlinge verhouding. Aanbieders van kinderopvang moeten hun kerntaak op een eenvoudige en financieel leefbare wijze kunnen uitoefenen. Bijkomende administratieve lasten zijn uit den boze, maar ook inzake flexibiliteit zal veel afhangen van de uitvoeringsbesluiten.

In verschillende adviezen worden vragen gesteld bij de veralgemeende invoering van het IKG-systeem. De veralgemeende invoering leidt niet tot nieuwe opvangplaatsen. IKG betekent een administratieve rompslomp en versterkt de werkloosheidsval omdat het gebruikers die weinig of niets betalen, niet responsabiliseert.

Zowel voor de lage als voor de hoge inkomensklassen is de prijs cruciaal. Een te hoge prijs zal ertoe leiden dat tweeverdieners de arbeidsmarkt verlaten, of naar een alternatief zoeken buiten de officiële kinderopvang. Voor de lage inkomensgroepen remt zowel een te lage als een te hoge prijs de intrede op de arbeidsmarkt af. Mevrouw Marijke Dillen nodigt iedereen uit na te denken over een andere aanpak. Ze wil voorts laten onderzoeken in welke mate inkomensgerelateerde kinderopvang bijdraagt aan de werkgelegenheidsgraad.

Mevrouw Marijke Dillen is van oordeel dat de aanbieder van kinderopvang vrij moet kunnen beslissen in het IKG-systeem te stappen. Ze is het eens met de SERV dat IKG een flexibele trap moet zijn waarvoor vrij gekozen kan worden. Het mag niet zo zijn dat de aanbieder zonder IKG amper kan overleven.

Al jaren lang wordt op meerdere niveaus gepleit voor een statuut voor de onthaalouder. Mevrouw Marijke Dillen merkt geen verbetering, maar voegt daar onmiddellijk aan toe dat minister Vandeuren daarvoor niet bevoegd is. Onthaalouders hebben, ondanks rechtspraak en afspraken tussen werkgevers en werknemers, nog steeds geen zicht op een volwaardig statuut.

Het is de bedoeling dat in elke gemeente werk wordt gemaakt van een lokaal loket kinderopvang waar ouders terecht kunnen voor informatie. Mevrouw Marijke Dillen noemt dat een prijzenswaardig initiatief, maar vraagt zich af wat zal gebeuren als een gemeente beslist geen initiatief te nemen. Daarenboven is de plaatselijke kinderopvang niet verplicht mee te werken. Aangezien gemeentebesturen niet verplicht kunnen worden, heeft de spreekster vragen bij de haalbaarheid van dit initiatief. Ze verwijst naar de wijze waarop in faciliteitengemeenten met een Franstalig bestuur wordt omgesprongen met het Bibliotheekdecreet.

De spreekster kan begrip opbrengen voor het feit dat kinderopvang organiseren zonder vergunning strafbaar wordt mits het de bedoeling is om een zwart circuit weg te werken. Ze heeft evenwel haar twijfels bij de praktische haalbaarheid van deze bepaling. Het is haar bijvoorbeeld niet duidelijk hoe een niet-vergunde kinderopvang zal worden opgespoord. Het kan voorts niet de bedoeling zijn dat gezinnen die iemand op volkomen legale wijze in huis nemen om voor de kinderen te zorgen, bestraft worden.

Om gesubsidieerd te worden zal een kinderopvanginitiatief onder meer aan een aantal taalvoorwaarden moeten voldoen. Mevrouw Marijke Dillen kan zich achter dat principe scharen, maar vreest dat de intentie om Nederlandstalige kinderopvang te organiseren in Vlaanderen zal botsen op de taalvrijheid zoals bepaald in artikel 30 van de Grondwet. Het uitgangspunt is dat een initiatief vergund wordt als onder meer aan een aantal terechte

taalvoorwaarden wordt voldaan. Omdat begeleiders tegelijk aandacht moeten hebben voor de thuistaal van niet-Nederlandstalige kinderen, vreest de sprekerster onduidelijkheid. Nog in dit verband vraagt de sprekerster aan de minister om te reageren op de fundamentele opmerkingen van de Raad van State over de Franstalige kinderdagverblijven in faciliteitengemeenten.

Mevrouw Marijke Dillen benadrukt het belang van flexibele kinderopvang, maar voegt daar onmiddellijk aan toe dat flexibele kinderopvang flexibele medewerkers vereist. Tegelijk merkt ze op dat het ontwerp van decreet geen informatie bevat over de praktische organisatie.

In het ontwerp van decreet krijgt de opvang van zieke kinderen aandacht. Volgens de memorie van toelichting kan een kinderopvangvoorziening kinderen die ziek (geworden) zijn opvangen, zolang het gaat om een ‘huis-tuin-keuken’-ziekte en de nadruk van de activiteit ligt op kinderopvang. Mevrouw Marijke Dillen maant aan tot voorzichtigheid. Begeleiders in de kinderopvang zijn geen gediplomeerde verplegers. Het begrip ‘huis-tuin-keuken’-ziekte bestaat niet. Omdat de ervaring leert dat veel ouders hun kinderen toch naar de kinderopvang brengen als ze licht ziek zijn, roept ze op hier grondig over na te denken.

De erkenning van bestaande kinderopvanginitiatieven wordt omgezet in een nieuwe erkenning. Deze logische bepaling betekent wel dat het kinderopvanglandschap niet eenvoudiger zal worden, en zorgt voor verwarring. De sprekerster wil bijvoorbeeld vernemen wat er zal gebeuren met kinderopvanginitiatieven zonder attest van toezicht. Ze stelt ook de vraag of alle initiatieven achteraf geïnspecteerd zullen worden om na te gaan of ze aan alle nieuwe voorwaarden voldoen.

Tijdens de hoorzittingen waren talrijke sprekers kritisch over de nieuwe subsidiëring. Veel sprekers waarschuwden voor onrust omdat initiatieven onder de geldende regeling eigenlijk onvoldoende worden gesubsidieerd maar in de toekomst toch bijkomende taken zullen krijgen. Mevrouw Marijke Dillen vraagt om snel voor duidelijkheid te zorgen omdat voorzieningen zich afvragen hoe ze zich kunnen voorbereiden op de hervorming zonder zicht te hebben op de toekomstige subsidiëring en opdrachten.

Afsluitend zegt mevrouw Marijke Dillen dat dit ontwerp van decreet de kinderopvang niet vereenvoudigt omdat het nieuwe structuren vooropstelt. Het ontwerp van decreet schenkt onvoldoende aandacht aan de werkvloer. Daarnaast bestaat de vrees dat de talrijke uitvoeringsbesluiten een en ander nog complexer zullen maken. Om tot een grondige hervorming van de kinderopvang op lange termijn te komen moet aandacht worden besteed aan alle kritiek. Daarnaast moet het ontwerp van decreet een aantal fundamentele principes vastleggen in plaats van alles over te laten aan de uitvoeringbesluiten.

2. Uiteenzetting door mevrouw Vera Van der Borgh

Mevrouw *Vera Van der Borgh* waardeert dat er na decennia wachten eindelijk een ontwerp van decreet is om orde te scheppen in de chaotische kinderopvangsector, maar ziet wel blijvende vraagtekens. Dat iedereen aan dezelfde vergunningsvoorwaarden moet voldoen en dat daar een gelijk subsidierecht uit volgt, is positief, maar haar fractie hoopt wel dat de Vlaamse Regering garandeert dat de subsidie niet wordt wegbelast door de federale overheid. Ook controle door externe organen vindt zij een interessante mogelijkheid.

Met het oog op de betaalbaarheid voor alle ouders, kiest Open Vld voor een andere financiering. Daarin zijn het de ouders zelf die gefinancierd worden, op basis van het inkomen en het aantal personen ten laste, waardoor zij vrij een opvanginitiatief kunnen kiezen, onafhankelijk van zijn statuut. De sprekerster benadrukt dat ook de SAR WGG wijst op het belang van keuzevrijheid.

Wat er wordt gewonnen met een lokaal loket kinderopvang is voor Open Vld niet duidelijk. De fractie stelt voor om aan de bestaande en goede website van Kind en Gezin de beschikbare plaatsen per initiatief toe te voegen. Lokale besturen, maar ook de CAW kunnen zorgen voor begeleiding. Met het uitgespaarde geld kan men bijkomende opvangplaatsen creëren. Als er toch een lokaal loket wordt opgericht, moet dat voor haar fractie door het lokaal bestuur gebeuren, in het bijzonder het Sociaal Huis. Het lid verwijst voor dat laatste naar artikel 10 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid.

Open Vld wil daarmee ook vermijden dat een verzuilde organisatie het initiatief neemt en, door de eigen zuil te bevoordelen, neutraliteit en keuzevrijheid in het gedrang brengt. In dat verband vreest het lid dat het lokaal loket zelf de keuze maakt in de plaats van de ouders. Zij verwijst naar de memorie van toelichting, waar een geweigerd aanbod gelijkgesteld wordt met het afzien van het recht op kinderopvang.

Een fundamenteel bezwaar is dat het budget onduidelijk blijft, wat bij alle voorzieningen onrust creëert. Mevrouw Vera Van der Borghat attendeert op het negatieve advies van de Inspectie van Financiën. Zij wil weten wat voor de minister de prioriteit is: bijkomende plaatsen creëren of de nieuwe subsidieregeling financieren? Er is geen duidelijkheid over de meeruitgaven (zonder de creatie van bijkomende plaatsen) als gevolg van de nieuwe regeling. Zijn die uitgaven verantwoord in het licht van het grote aantal wachtenden? Wat zijn de concrete gevolgen voor de verschillende soorten initiatieven? Hoeveel bedraagt de basissubsidie? Hoe zullen de subsidies fiscaal worden behandeld? Wat zijn de concrete gevolgen voor de gebruikers? Wie krijgt bij voorrang toegang? Behoudt iedereen die vandaag van een inkomensgerelateerd systeem geniet, die positie? Hangen de anderen af van de begrotingsevolutie?

Het lid wil ook weten wie de externe controle gaat betalen.

In verband met de leefbaarheid van de zelfstandige sector vraagt zij of de invoering van de nieuwe vergunningsvoorwaarden gelijke tred zal houden met het recht op subsidie. Wat als de basissubsidie niet volstaat om de minimale vergunningseisen te financieren? UnieKO vreest dat zelfstandige initiatieven enkel kunnen overleven als ze de basissubsidie combineren met de inkomensgerelateerde ouderbijdrage. Er zal gesubsidieerd worden binnen een programmatie en binnen budgettaire grenzen. Gezien het krappe budget en de zekerheid dat de thans gesubsidieerde voorzieningen automatisch de basissubsidie ontvangen, zal dit ontwerp van decreet de zelfstandige sector enkel meer vergunningsverplichtingen opleggen. Het aantal zelfstandige voorzieningen dat erin slaagt de basissubsidie te combineren met de inkomensgerelateerde ouderbijdrage zal beperkt zijn.

3. Uiteenzetting door mevrouw Mieke Vogels

Ook mevrouw *Mieke Vogels* vindt het goed dat het ontwerp van decreet waar de sector en Vlaanderen al jaren op wachten, eindelijk voorligt. Zij waardeert het nieuwe plaatje maar betreurt tegelijk dat de minister niet verder in de toekomst heeft gekeken en gezocht heeft wat de rol van kinderopvang kan en moet zijn in de 21ste eeuw. Het lid wijst op de demografische evolutie, met een zeer sterke stijging van het aantal geboorten in de steden, een groeiend aantal (kans)arme en anderstalige kinderen, en de afname van de informele opvang door grootouders.

Hoewel de vraag naar kinderopvang alleen maar zal toenemen, presenteert het ontwerp van decreet in de plaats van de noodzakelijke nieuwe benadering slechts een herordening van de bestaande bouwstenen. Het gaat uit van bestaande structuren en machtsverhoudingen, en niet van de maatschappelijke noodzaak of de draagkracht van kind en ouders. De afwezigheid van samenwerking met belendende sectoren als kleuteronderwijs en buitenschoolse kinderopvang is flagrant.

In de integratie van kinderopvang en kleuteronderwijs is het mogelijk om op maat van het kind zorg af te bouwen en educatie op te bouwen. Kinderen van 2,5 jaar zijn erg verschillend. Gelijke kansen kan men alleen waarborgen als iedereen tussen nul en zes jaar toegang heeft tot een opvoeding van hoge kwaliteit. Maar dat debat is niet gevoerd in de commissie, die niet eens de moeite nam om de Vlor zijn advies hierover te laten voorstellen, en dat op zijn beurt een reactie was op een advies van de Europese Commissie over de integratie van onderwijs en opvang van het jonge kind. De Vlor zelf gaat minder ver en pleit voor betere afstemming.

OOJK bestaat al hier en daar in Vlaanderen, merkt de Vlor op, meer bepaald in het kader van het stedelijk onderwijs. Het lid noemt de hummelklasjes in het Gentse. De raad vraagt de bestaande drempels voor samenwerking weg te werken, bijvoorbeeld de uiteenlopende personeelsstatuten of exploitatievoorwaarden zoals brandveiligheid of akoestische kwaliteit, inschrijvingsrecht en infrastructuur. Maar blijkbaar geeft men in Vlaanderen de voorkeur aan terreinafbakening.

Het lid betreurt dat het ontwerp van decreet voorrang blijft geven aan de middenklasse van goed georganiseerde ouders met een stabiele baan. De inzet van kinderopvang voor emancipatie ontbreekt.

Het is typerend dat de memorie van toelichting begint met de bevestiging van het status-quo, meer bepaald de positie van Kind en Gezin, terwijl men evengoed een nieuw verzelfstandigd agentschap OOJK kan oprichten. Brazilië voert dat bijvoorbeeld uit, Vlaanderen mist die kans.

Mevrouw Mieke Vogels heeft vragen bij de indeling in trappen, die alles weg heeft van een herschikking van het bestaande. Trap 1 stemt overeen met de huidige niet-vergunde zelfstandige kinderopvang. Trap 2 is gelijk aan de huidige gesubsidieerde kinderopvang met voorrangsregels. Trap 3 wordt de opvang voor kwetsbare gezinnen. De indeling in drie trappen staat haaks op een integrale aanpak en doet vrezen voor regulitis. Het is ook betreurenswaardig dat kinderen met kansarmoede of specifieke noden pas in trap 3 aan bod komen. Als alternatief stelt zij voor om kinderdagverblijven in regio's met veel kansarme kinderen een grotere enveloppe te geven en achteraf de inzet van de subsidies te controleren.

Alles staat of valt met de middelen voor de uitvoering, maar drie jaar na de Visienota decreet Kinderopvang (*Parl. St. Vl. Parl. 2009-10, nr. 600/1*) zijn de kosten nog altijd niet becijferd. Voor het werkveld is het niet duidelijk of het bouwplan tot een villa, een rijtjeshuis of een schuurtje zal leiden. Een herverdeling naar onderen toe vindt de gesubsidieerde sector alvast onaanvaardbaar. Het lid waarschuwt dat zonder financieel plan op lange termijn de uitvoeringsbesluiten perverse effecten kunnen hebben.

Bij de inwerkingtreding van dit ontwerp van decreet krijgen alle kinderdagverblijven automatisch een vergunning. De initiatiefnemers worden evenwel verondersteld zich in orde te hebben gemaakt. Mevrouw Mieke Vogels wil weten of voldoende middelen gepland zijn opdat de voorzieningen zich in orde kunnen stellen. Met zijn huidige subsidie kan de zelfstandige opvang bijvoorbeeld op dit moment onmogelijk zijn personeel vergoeden volgens paritair comité 331. Komt de inkomensgebonden zelfstandige opvang automatisch in de tweede trap terecht, met een subsidie van 50 euro per kind per dag? Het is belangrijk zicht te krijgen op de volgorde waarin dit ontwerp van decreet zal worden uitgevoerd.

De voorbije jaren is geregeld van gedachten gewisseld over de zelfstandige kinderopvang. Telkens verwees de minister naar dit ontwerp van decreet als oplossing voor alle moeilijkheden. Omdat het onduidelijk blijft welk budget de komende jaren wordt vrijgemaakt, ziet de spreker niet welke oplossingen dit ontwerp van decreet biedt.

In verband met de automatische toekenning van vergunningen aan de huidige kinderdagverblijven, peilt het lid naar de verhouding op dit moment tussen de gemelde opvanginitiatieven en de initiatieven met een attest van toezicht. Omdat de eerste geen fiscale attesten kunnen verstrekken, vermoedt zij dat die met niet veel zijn.

Mevrouw Mieke Vogels wil ook weten wat de huidige kostprijs is van de opvang per dag, per kind, en dat gedifferentieerd per regio. Deze berekening is onmisbaar om de sokkel voor iedereen gelijk te maken. Een inkomensgerelateerd systeem met een vergoeding van 29 euro per dag per kind is betaalbaar in West-Vlaanderen maar niet in Vlaams-Brabant en de grote steden.

Wat het commerciële karakter van kinderopvang betreft, zal zij een eventueel amendement dat beursnotering verbiedt, steunen. Anderzijds bestaat de markt voor zelfstandige kinderopvang grotendeels uit kleine ondernemers, van wie zij het idealisme waardeert en de problemen erkent. Zij geeft er de voorkeur aan dat men, als men tegen het voortbestaan van die opvangvorm is, dat meteen zegt, liever dan hem langzaam te wurgen met uitvoeringsbesluiten en normen. Zelf ziet ze hun verdwijning als een verschraling.

Wat de gezinsopvang betreft, is het haar niet duidelijk waarom men plots kiest voor een maximum van acht kinderen per onthaalouder. Het lid vindt dat onverantwoord veel. Het meten van de draagkracht is volgens haar sowieso problematisch, want kinderen zijn erg verschillend. Differentiatie tussen baby's en peuters, en flexibiliteit zijn daarom aangewezen. Zij vraagt in dit verband wie de draagkrachtmeting, een zoveelste protocollering, zal uitvoeren.

Wat het lokaal loket betreft, is zij het eens met mevrouw Van der Borghet dat het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid wordt uitgehold. Het ontwerp van decreet maakt op dit punt absoluut geen partner van het lokale bestuur, minder nog dan in het vroegere Lokaal Overleg Kinderopvang, waar de gemeente tenminste nog de vraag naar de opportuniteit kreeg voorgelegd. Maar zelfs dat is nu geschrapt. De houding van de Vlaamse overheid ten opzichte van de gemeenten blijft betuttelend, oordeelt het lid. In dit verband wil ze weten hoe men in beroep zal kunnen gaan tegen een geweigerd attest van brandveiligheid. Ze heeft ook vragen bij de manier waarop de gemeenten de opdracht om kinderopvang zonder vergunning te sluiten, moeten uitvoeren.

Het lid vreest trouwens algemeen dat door de hoge normen voor een vergunning het zwartwerk zal toenemen, en waarschuwt voor een analoge segregatie als in de woningmarkt. De lokale overheid is niet in staat de opdeling van woningen te controleren en, als ze dat al kon, dan is er daarmee nog geen alternatieve huisvesting. Ook in de kinderopvang zal de nood alleen maar toenemen. Het lid voorspelt hygiënische paleizen voor een klein aantal kinderen en een totaal gebrek aan kwaliteit voor een steeds groter wordende groep van kinderen.

Voorts vindt ze het hypocriet dat men in een tijd met een tekort aan opvang het conflict tussen de openbare en gesubsidieerde, zuilgebonden sectoren bevestigt door zich te beroepen op keuzevrijheid en neutraliteit. In een tijd van tekort moeten ouders in de praktijk immers nemen – en tevreden zijn met – wat ze kunnen krijgen. Helemaal erg is dat alleen de kansarme ouders verplicht worden om in te gaan op het aanbod van het lokaal loket.

Als de gemeenten niet meer verantwoordelijkheid krijgen, wordt de kinderopvang in heel Vlaanderen identiek, voorspelt zij, in weerwil van de enorme verschillen tussen stad en platteland. Als het Vlaamse beleid niet meer rekening gaat houden met zijn steden, zullen die armer en armer worden. Omdat dit ontwerp van decreet een gemiste kans is om de toekomst voor te bereiden, zal ze het niet goedkeuren.

4. Uiteenzetting door de heer Ivan Sabbe

De heer *Ivan Sabbe* vindt een transitieplan essentieel om de schade te beperken. Dat moet, om te vermijden dat aanbod wegvalt en de doelstelling niet gehaald wordt, duidelijk aangeven wat de mogelijkheden zijn voor het bestaande aanbod. Voor zijn fractie heeft de kinderopvang als eerste doel dat ouders kunnen participeren aan de arbeidsmarkt. Hij wil weten op welke manier het ontwerp van decreet ervoor zal zorgen dat het huidige tekort aan opvangplaatsen wordt weggewerkt. Wordt een groeipad uitgetekend? Hoe wil men reeds één jaar na de inwerkingtreding de doelstelling van een opvangplaats voor één kind op twee halen? Hoe wordt het aanbod uitgebreid binnen de kredieten die thans beschikbaar zijn? Misschien zit er een marge in het gegeven dat de Belgische opvang zowat de goedkoopste van Europa is, suggereert hij.

Hij wijst erop dat de gesubsidieerde kinderopvang in Vlaanderen in handen is van de zuilen, waar minder controle is dan bij beursgenoteerde bedrijven. Hij vindt dat kleinschalige opvang hand in hand kan gaan met grotere. Zijn fractie kan zich vinden in het streven naar homogene normen en subsidiëring, al zijn de teksten op dit moment nog erg algemeen.

Hij wil weten of de specifieke doorlichting van de draagkracht van begeleiders in gezinsopvang en in de opvang aan huis er komt voor zowel bestaande als nieuwe initiatieven. Wat zijn de criteria? Wie voert ze uit? Het lid vraagt garanties dat de instapvoorwaarden haalbaar blijven voor de gewone zelfstandige, en om bij de uitvoering als leidraad te hanteren dat de administratieve rompslomp voor de organisatoren zo laag mogelijk blijft. Bij zowel erkende als gemelde initiatieven informeert hij voor welke aspecten er overgangsmaatregelen komen. Hoeveel tijd krijgen beide soorten om zich in orde te stellen met de nieuwe voorwaarden?

In het ontwerp van decreet wordt met geen woord gerept wordt over de transitie-manager, hoewel in de periode tussen de goedkeuring en de inwerkingtreding het transitieproces belangrijker zal zijn dan het decreet. De heer Ivan Sabbe vraagt daarom hoe de transitie-manager zal ingezet worden. Zolang er geen uitvoeringsbesluiten zijn, blijven de organisatoren met veel vragen zitten. Het lid waarschuwt dat de onzekerheid tot onrust en weerstand kan leiden, en vraagt hoe de sector bij de opmaak zal betrokken worden.

Het huidige financieringsmodel noemt hij socialistisch. Door het aanbod en niet de vraag te subsidiëren, verzuilt de overheid de kinderopvang. Wat gaat de minister doen als de transitie zo succesvol is dat de grenzen van het budget bereikt worden? Het lid hoopt alvast dat men dan niet kiest voor stopzetting, zoals bij IKG. Welk antwoord biedt hij op de bestaansonzekerheid die daarvan het gevolg is? Welke transparante selectiecriteria schuift hij naar voren als er meer kandidaten zijn dan het budget toelaat? Zal de kinderopvang duurder of goedkoper worden door de rechtekking van de subsidies? Hij waarschuwt dat de kosten voor compensatievereisten voor het personeel zouden kunnen oplopen.

Verder bestaat het gevaar dat de aanbods subsidiëring in drie trappen voor versnippering zorgt, en dat het aanbod niet overeenstemt met de vraag. Aanbodgestuurd subsidiebeleid is niet onverdeeld effectief, zo blijkt. De huidige ervaring leert dat het veel kost aan de belastingbetaler en toch de opvangproblemen niet oplost. De heer Ivan Sabbe is dan ook ontgoocheld dat het ontwerp van decreet niet kiest voor verandering. Zijn fractie geeft de voorkeur aan consumentensubsidiëring, met gelijke regels voor alle initiatieven en een inkomensgerelateerde prijs voor de ouders. In dat verband peilt hij naar de toekomst van de proefprojecten met kinderopvangcheques in Kortrijk, Ronse, Mechelen en Tienen. Waarom heeft de minister vraagsturing verworpen?

5. Uiteenzetting door mevrouw Griet Coppé

De fractie van mevrouw *Griet Coppé* feliciteert de minister met het ontwerp van decreet, dat het kader biedt waar zowel de sector als de commissie om vroeg. Zij waardeert om te beginnen dat aan de economische functie van de kinderopvang de sociale en de pedagogische is toegevoegd. Het is van belang dat alle kinderen zo vroeg mogelijk kansen krijgen en het lid onderstreept in dit verband de acties in het kader van het armoedebeleid. Niet onbelangrijk is ook dat elk opvanginitiatief zich moet kenbaar maken en inschrijven in een netwerk, en dat met het oog op de bescherming van elk kind. De keuze voor een getrapte subsidieregeling zal de opvang meer flexibel en inclusief maken. Het lokaal loket kinderopvang noemt ze een heel sterk instrument om mensen met een opvangvraag (eventueel digitaal) de weg te tonen. Ze laat in het midden of het lokaal loket kinderopvang enkel door de lokale overheid moet worden aangeboden. In de hoorzittingen waren verschillende stemmen te horen. In uitgestrekte gebieden kan bijvoorbeeld voor een ruimere omschrijving zoals de zorgregio gekozen worden.

6. Uiteenzetting door mevrouw Mia De Vits

Mevrouw *Mia De Vits* zegt ‘eindelijk’ en denkt dat het ontwerp van decreet de Vlaamse kinderopvang op een duidelijker en eenvoudiger spoor zet. Veel zal wel afhangen van de timing en de inhoud van de uitvoeringsbesluiten. Ze hoopt dat de uitvoeringsbesluiten alle onzekerheid wegwerken

Haar fractie is zeer verheugd met het recht op kinderopvang. Zij is blij dat in weerwil van de besparingen ten gevolge van de economische crisis het voorgenomen groeipad overeind blijft.

Het lid pleit er wel voor om niet alleen meer te investeren in meer plaatsen maar ook in de kwaliteitsgroei bij de huidige en de nieuwe begeleiders. Bij dat laatste herinnert ze aan de herhaalde kritiek van zowel OESO als UNICEF op het huidige gebrek aan kwalificatievereisten. De verbetering van opleiding, statuut en arbeidsvoorwaarden bevordert op termijn de uitstraling van kinderopvang, waarin op dit moment het verloop groot is, terwijl de sector net veel werkgelegenheidspotentie heeft. Opvang van hoge kwaliteit maakt ook het verschil voor de latere ontwikkeling en schoolresultaten van kansarme en allochtone kinderen. De toegang tot de kinderopvang moet voor iedereen gelijk zijn. Uit recente OESO-cijfers blijkt dat slechts 20 percent van de laagopgeleide moeders gebruikmaakt van kinderopvang. Onder hogeropgeleide moeders is dat 65 percent. Mevrouw Mia De Vits verwijst in dit verband ook naar de uiteenzetting van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen tijdens de hoorzitting.

Wat de invulling van de eerder verworven competenties en kwalificaties betreft, wijst ze erop dat in Groot-Brittannië de competentiegroei wordt nagegaan in assessments. De Vlaamse standaard vindt ze te laag. De SERV werkt wel aan competentieverhoging. Het lid vraagt wanneer het volwaardig statuut van de onthaalouders er komt, en op wie het van toepassing zal zijn.

Ook haar lijkt acht kinderen per begeleider te veel, zeker in vergelijking met de situatie in een aantal buurlanden, zes is meer aanvaardbaar. Zij gaat er dan ook van uit dat de minister acht ziet als een absoluut maximum voor bij hoge nood.

Haar fractie waardeert verder het evenwicht tussen de drie functies. Het is logisch dat men in tijden van tekort plaatsen wil garanderen aan werkende ouders, maar opvang is meer, wat het belang van de sociale en pedagogische functie verklaart. Men stelt immers vast dat kwetsbare groepen nog altijd onvoldoende vertegenwoordigd zijn. Het genoemde evenwicht vereist dat de lokale loketten kinderopvang voor een aanbod op maat zorgen. In dat verband pleit zij ervoor om, met het oog op de neutraliteit, de lokale besturen aan te moedigen tot de oprichting ervan. Het Vlaams Netwerk pleit in dat verband voor een kwalitatieve en persoonlijke aanpak.

De bestaande inkomensafhankelijke bijdrage in de erkende en de zelfstandige sector werkt volgens haar goed. Belgen besteden slechts zes percent van hun loon aan kinderopvang, Nederlanders tien, Duitsers vijftien en Britten zelfs veertig percent. Het lid wil voort investeren in inkomensgerelateerde kinderopvang en pleit tegen een tariefverhoging.

Zij zou graag beschikken over financiële simulaties van de werking van het getrapte subsidiesysteem. In dat verband wijst ze op de buitenlandse ervaring dat oudersubsidiëring leidt tot duurdere opvang en een ongelijke spreiding van de plaatsen.

Inspectie vindt zij een kernopdracht van de overheid, die bovendien met het agentschap Zorginspectie over de nodige expertise beschikt. Zij wil weten waarom men ervoor koos ook privé-inspectie te betrekken.

Verder vraagt mevrouw Mia De Vits om in de uitvoeringsbesluiten te garanderen dat ondernemingen die uit zijn op snel geld, de toegang wordt ontzegd tot de extra subsidies. Die moeten voorbehouden worden aan sociale ondernemers.

Mevrouw Mia De Vits is voorstander van afstemming met Onderwijs voor de aansluiting op het kleuteronderwijs en de buitenschoolse opvang, maar pleit tegen integratie. De loon- en arbeidsvoorwaarden zijn daarvoor te verschillend. Bovendien blijkt uit veel internationale literatuur dat de kindbegeleiderratio mag verschillen. Nu al kunnen Vlaamse kleuterscholen samenwerken met opvanginitiatieven op het vlak van lokalen, activiteiten of visievorming.

7. Uiteenzetting door mevrouw Lies Jans

Mevrouw *Lies Jans* stelt dat het ontwerp van decreet een belangrijke belofte uit het regeerakkoord waarmaakt. Haar fractie is tevreden met het resultaat, waarin belangrijke keuzes vervat zitten. Ook alle door de commissie gehoorde organisaties vinden het een goede zaak.

N-VA is tevreden met het vergunningenstelsel, dat mikt op kwaliteitsgarantie. Louter gemelde kinderopvang verdwijnt. De organisatie van kinderopvang van baby's en peuters moet voortaan aan dezelfde voorwaarden voldoen, wat een automatische kwaliteitsgarantie inhoudt.

Een andere vereiste voor kwaliteit van kinderopvang is voor mevrouw Lies Jans het taalgebruik. De verantwoordelijken van een initiatief moeten immers kunnen communiceren met de overheid en de regels begrijpen. De voorziening moet daarenboven vlot kunnen communiceren met de ouders, maar ook jonge kinderen in een taalgevoelige fase het Nederlands correct leren gebruiken. Ten gevolge van een advies van de Raad van State zijn de taalvereisten voor de begeleiders uit het voorontwerp van decreet geschrapt. Het ontwerp bepaalt nu enkel dat een verantwoordelijke van het vergunde kinderopvanginitiatief Nederlands moet kennen. N-VA denkt toch een manier gevonden te hebben om taalvereisten voor medewerkers in het ontwerp van decreet te voegen en zal die als amendement voorstellen. Ook de Vlaamse Regering vindt het immers essentieel dat van kinderopvanginitiatieven die een vergunning hebben of subsidies krijgen, ook de begeleiders de Nederlandse taal machtig zijn.

Het subsidiesysteem is trapsgewijs opgevat. Trap 2 is inkomensgerelateerd, maar geeft ook voorrang aan ouders die kinderopvang nodig hebben om te kunnen gaan werken. Op die manier komt de Vlaamse Regering haar doel gezinsvriendelijk te zijn, na. Ook in de memorie van toelichting wordt die voorrang verduidelijkt: die geldt niet alleen voor het werk of voor een werkaanbod, maar ook voor het volgen van een opleiding die aansluiting geeft op de arbeidsmarkt.

Een andere belangrijke verwezenlijking is het lokale loket kinderopvang, dat ouders een duidelijk overzicht kan geven van de initiatieven en de vrije plaatsen. Zo verwerkelijkt de Vlaamse Regering ook de intentie om vraag en aanbod zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen. Het loket wordt best georganiseerd door het lokale bestuur. Uit een enquête van VVSG blijkt dat 90 percent van de gemeenten die taak op zich wil nemen. Daarbij moet nog nagegaan worden of de gemeente zelf, het OCMW of het Sociaal Huis de praktische organisatie op zich neemt. Het Sociaal Huis lijkt mevrouw Lies Jans de meest laagdrempelige dienst.

De discussie over het aantal kinderen per begeleider is een belangrijke discussie. Het ontwerp van decreet maakt een onderscheid tussen gezins- en groepsopvang op basis van het aantal tegelijk aanwezige kinderen. Het is niet gemakkelijk te bepalen hoeveel kinderen een onthaalouder aankan. Daarvoor dient de draagkrachtscreening. Het lid pleit voor een open geest en flexibiliteit bij het toekennen van vergunningen, zodat een onthaalouder eventueel voor korte duur meer dan het vergunde aantal plaatsen kan aanbieden.

Naast Zorginspectie kunnen ook andere organisaties aangesteld worden om inspectie en toezicht te houden. De Vlaamse overheid, namelijk Kind en Gezin, zal duidelijke regels en normen bepalen. Kind en Gezin moet daarenboven de kwaliteit van de inspecties controleren, maar het lid heeft niets tegen externe inspecties. Zeker omdat het aantal te inspecteren instellingen massaal zal toenemen.

N-VA vindt dit een goed ontwerp. Het biedt voldoende mogelijkheden om te evolueren naar kwaliteitsvolle kinderopvang. Nog heel wat moet geregeld worden in uitvoeringsbesluiten. Het is belangrijk dat het Vlaams Parlement daarover mee kan praten. Het lid vraagt voorts een duidelijker zicht op de middelen beschikbaar voor de verschillende initiatieven. De transitieperiode is cruciaal voor het welslagen van het proces. N-VA vraagt ook daar voldoende aandacht voor.

8. Uiteenzetting door de heer Tom Dehaene

De heer *Tom Dehaene* ziet de voorbereiding als een lange, maar boeiende periode waarbij de sector ten volle betrokken werd. Een nieuw regelgeving was nodig, ook volgens de sector. Hij heeft begrip voor de vele vragen over de inhoud van de uitvoeringsbesluiten maar het ontwerp van kaderdecreet is stevig genoeg voor de komende jaren, en tegelijk voldoende flexibel om nieuwe evoluties een plaats te bieden. Dat neemt niet weg dat de uitvoeringsbesluiten tot stand moeten komen in nauw overleg met de sector.

De transparantie van de nieuwe regeling uit zich in de omschrijving van drie opvangvormen: gezinsopvang, groepsopvang en opvang aan huis. Het onderscheid tussen gezins- en groepsopvang wordt bepaald door het aantal kinderen, ongeacht het aantal kinderen per kinderbegeleider: meer dan acht kinderen is groepsopvang. Het kan bijgevolg perfect dat onthaalouders samenwerken zonder dat ze het etiket gezinsopvang verliezen.

De beste opvang is een begeleider per kind, net daarom vindt CD&V het belangrijk ouderschapsverlof te steunen, maar dat is vooralsnog geen Vlaamse bevoegdheid. Nochtans zouden dergelijke formules het mogelijk maken om een omvattender gezinsbeleid te voeren. Dat neemt niet weg dat een decretale regeling van kinderopvang buitenshuis nodig is.

Naast de transparantie is ongetwijfeld de kwaliteit een belangrijk onderdeel van het ontwerp. De voorbije jaren heeft het beleid vooral ingezet op de creatie van extra plaatsen, dat blijft een belangrijk aspect gezien de doelstellingen voor 2016 en 2020, maar tegelijk

zal de volgende jaren ook kwaliteit primeren. Daarom is het goed dat er een decretale basis komt zodat kinderopvang alleen maar mogelijk is met een erkenning. De draagkrachtsscreening is delicaat, maar uitvoerbaar als mensen de juiste expertise ervoor hebben. De spreker is blij dat zowel de draagkracht van de onthaalouder als van de kinderen beoordeeld wordt. Zo hebben kinderen met een handicap intensievere begeleiding nodig. Uiteraard is het nodig flexibel te zijn. De verdere invulling van de screening volgt in de uitvoeringsbesluiten.

Een volgend belangrijk aspect is het aanbod en de betaalbaarheid ervan. De huidige bedragen van de IKG voldoen niet langer. Uiteraard moet de overheid erover waken dat de subsidies voldoende hoog zijn zodat de initiatiefnemers kunnen overleven en de opvang betaalbaar is voor de ouders. De ondersteuning van de diensten en de ouders door het lokaal loket kinderopvang, kan ervoor zorgen dat de plaatsen optimaal aangewend worden en dat de zoektocht van de ouders eenvoudiger wordt. Voor gereserveerde plaatsen zal een vergoeding betaald worden, ook als ze niet gebruikt worden. De keuzevrijheid van de ouders komt niet in het gedrang. Iedereen die na verloop van tijd geen plaats vindt, dus niet alleen kansarme ouders, krijgt recht op een plaats. Het ontwerp van decreet bepaalt daarenboven dat de aangeboden plaats zoveel mogelijk moet voldoen aan de wensen van de ouders.

Goede overgangsbepalingen zijn belangrijk om te vermijden dat plaatsen verloren gaan in de overgangsperiode. Tegelijk verwijst de spreker naar de heer Peeters, die tijdens de hoorzitting zegde dat wie al jaren kinderen opvangt, dat niet bij voorbaat op een goede wijze doet. Ook daar kan de overheid sturend optreden en eventueel bijkomende opleidingen aanbieden.

Ook de heer Tom Dehaene wil Nederlandse en Nieuw-Zeelandse scenario's vermijden waar de hoge subsidies commerciële partners aantrekken die enkel op winst uit zijn. Hij rekent daarvoor op de uitvoeringsbesluiten.

Voorts stelt de spreker voor de link tussen de allerjongsten en onderwijs aan bod te laten komen in het geplande decreet over de buitenschoolse kinderopvang.

De spreker ziet niet onmiddellijk hoe de grote regionale verschillen een weerslag kunnen vinden in de subsidiëring. Hij verwijst naar het witboek Interne Staatshervorming (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-11, nr. 1088/1) dat de provincies de mogelijkheid geeft tot bijkomende ondersteuning. Tot slot dankt hij de opstellers van het ontwerp.

9. Uiteenzetting door mevrouw Katrien Schryvers

Mevrouw *Katrien Schryvers* wijst op een onvolkomenheid in de memorie van toelichting. De laatste paragraaf van '1.3. Rechtskader' gaat verkeerdelijk uit van de afbakening tussen gezinsopvang en groepsopvang zoals vermeld in het voorontwerp van decreet dat principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 6 mei 2011. In het voorontwerp was gezinsopvang beperkt tot één begeleider, en startte groepsopvang groepsopvang vanaf twee begeleiders. In artikel 4 van het ontwerp van decreet wordt het onderscheid gemaakt op basis van het aantal kinderen dat tegelijk aanwezig kan zijn.

De correcte versie van deze paragraaf luidt als volgt: "In het decreet en deze memorie van toelichting wordt uitgegaan van een effectief perspectief op een volwaardig werknemerschap voor de 'onthaalouder' aangesloten bij een dienst voor onthaalgezinnen. Dit betekent dat elke persoon die door een organisator wordt tewerkgesteld voor het verrichten van vergunde gezinsopvang, onder het betreffende volwaardige werknemersstatuut zal vallen."

10. Antwoord van de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Minister *Jo Vandeurzen* begint met erop te wijzen dat het ontwerp van decreet niet met een schoon blad kan beginnen. Kinderopvang is begonnen vanuit de klassieke welzijnsredenering om een voorziening te subsidiëren. In de loop der jaren is het aanbod heel divers geworden, mede door de uiteenlopende actoren. Het valt niet mee om kinderopvang gevat te omschrijven. Talrijke begrippen hebben hun intrede gedaan: er is de gesubsidieerde sector, maar ook de zelfstandige kinderopvang, die niet met een zogenaamd commerciële organisatie geassocieerd kan worden.

Een nieuw kader is dringend, niet omdat de huidige kinderopvang niet goed is, maar om te kunnen voldoen aan de moderne eisen op het vlak van kwaliteit, aanbod, leefbaarheid en gelijke behandeling. De reden dat het een ontwerp van kaderdecreet geworden is, is omdat er een stramien nodig is om, na een zorgvuldige transitie, de evolutie van de sector in de juiste banen te leiden. Dat betekent dat er nog heel wat geconcretiseerd zal worden in uitvoeringsbesluiten. Uiteraard zal de minister de commissie geregeld daarover informeren. Hij heeft wel begrip voor de opmerkingen dat daardoor nog niet alle aspecten goed kunnen worden beoordeeld. De minister belooft dat de sector voldoende zal betrokken worden in de volgende stappen.

Uiteraard zal het beheer van de transitie tijd, inspanningen en middelen vergen. De middelen zullen verdeeld worden over uitbreiding, kwaliteit en leefbaarheid. De insinuatie dat het ontwerp van decreet bedoeld is om bepaalde kinderopvanginitiatieven uit de markt te prijzen, stoort de minister. Dat de sector van de zelfstandige kinderopvang gemonitord wordt, is juist bedoeld om hem een perspectief te bieden. Een budgettair groeipad dat kwaliteit en leefbaarheid van de sector verzoent, is dus nodig. Het is niet omdat het een ontwerp van kaderdecreet is, dat het nooit herzien zal moeten worden. Niemand kan alle evoluties juist voorspellen.

Wat de financiële situatie betreft, heeft Vlaanderen niet alle aspecten van fiscaliteit en sociale zekerheid in eigen handen. Het is niet de Vlaamse keuze om bepaalde initiatieven onder een bepaald paritair comité te laten ressorteren. De Vlaamse overheid heeft integendeel sociale secretariaten en RSZ al moeten wijzen op de specificiteit van de sector. Nieuwe sociale onderhandelingen zijn sowieso onvermijdelijk, alsook onderhandelingen met de RSZ en de federale minister van Financiën. Voorheen leverde dat bijvoorbeeld het sui-generisstatuut van de onthaalouders op, nu moet dat leiden naar een nieuw statuut voor de onthaalouder. Ook de uitkomst daarvan zal in belangrijke mate de budgettaire impact bepalen.

Bij de afsluiting van VIA 4, heeft de minister al benadrukt dat de overheidsmiddelen op een zorgvuldige en efficiënte manier zullen worden ingezet. Het is niet de ambitie om tot een scenario te komen waarin de potentiële winst zodanig hoog is dat er een door de overheid onbedoelde geldstroom ontstaat. Op de eerste trap genieten initiatiefrecht en prijsvorming een grote vrijheid. Op de tweede trap stijgt de overheidsinbreng, die daarom in ruil verwacht dat er inkomensgerelateerd wordt gewerkt met aandacht voor de drie functies.

Kinderopvang is in geen geval een commercieel product of een commerciële dienstverlening als een ander. In de kinderopvang speelt het belang van het kind een belangrijke rol. Daarmee moet rekening worden gehouden in de financieringstechniek. In de kinderopvang kan men als zelfstandige of als werknemer actief zijn. In de financiering zal rekening moeten worden gehouden met de verschillende sociaalrechtelijke situaties. Een beleid dat bijvoorbeeld kiest voor een systeem dat aanspoort tot schijnzelfstandigheid om rendement te genereren, moet beducht zijn voor mogelijke perverse effecten. Buitenlandse voorbeelden bewijzen dat de financieringstechniek zodanig moet zijn dat de geïnvesteerde

overheidsmiddelen leiden tot de realisatie van de decretaal bepaalde doelstellingen, maar tegelijk moet het mogelijk zijn om op die basis een efficiënte organisatie of onderneming te organiseren. Het zal zaak zijn voldoende luciditeit aan de dag te leggen en voor voldoende transparantie te zorgen.

De maatschappelijke betrokkenheid bij kinderopvang en andere vormen van hulpverlening betekent dat alle stakeholders voldoende betrokken worden. De projecten om kinderopvang als een coöperatieve te organiseren, tonen aan hoe maatschappelijke verankering en betrokkenheid georganiseerd kunnen worden.

Minister Jo Vandeuren besluit dat de financieringstechniek met alle elementen rekening zal moeten houden. Dat is de reden waarom het niet mogelijk is om in deze fase van de procedure een budget voorop te stellen.

De minister beaamt dat het ontwerp van decreet in overeenstemming moet zijn met de Europese regelgeving. Overheidsinterventies, zoals het verplichten van een vergunning, moeten evenredig zijn. Subsidies moeten correct, niet-discriminerend en in verhouding met de sociale doelstelling zijn.

Een ander belangrijk aspect is de relatie met onderwijs, niet alleen op Vlaams niveau maar ook op lokaal niveau. Het ontwerp van decreet staat dat niet in de weg. Momenteel gaat de minister samen met zijn collega van Onderwijs na hoe de buitenschoolse kinderopvang met onderwijs kan samensporen. Over infrastructuur- en brandveiligheidsnormen zijn afspraken nodig. Het advies van de Vlor wordt daarbij in rekening genomen.

Het lokaal loket kinderopvang wordt geen verplichte stap, ouders kunnen zich ook rechtstreeks tot een initiatief wenden, maar het moet wel beschikbaar zijn, vooral voor kwetsbare ouders. Het moet evenmin een verplicht nummertje voor de initiatiefnemers zijn, maar een dienst waarbij ze betrokken worden en waarvan ze het nut ervaren. Daarenboven moet het lokale loket kinderopvang aangepast zijn aan de regionale behoeften. Om al die eisen te vervullen, moet het ontwerp van decreet voldoende flexibiliteit mogelijk maken, hoewel het natuurlijk enkele algemene voorwaarden moet opleggen. Voor het overige is het aan het lokale niveau om te beslissen wie het lokaal loket best organiseert. Als een lokaal bestuur onwillig is, bepaalt het ontwerp van decreet dat ook een alternatief initiatief mogelijk is. Maar de minister heeft er alle vertrouwen in dat dat slechts zelden het geval zal zijn. De meeste lokale besturen hoeden zich ook voor een vermenging van de positie actor-regisseur. In de interne staatshervorming krijgen de lokale partners een grote verantwoordelijkheid onder meer over de buitenschoolse kinderopvang. Meer lokale verantwoordelijkheid past dus in een logische evolutie. De programmatie van trap 2 en 3 maakt het trouwens ook mogelijk het aanbod aan te passen aan de lokale situatie.

De minister acht de kans op een zwart circuit klein. Hoewel de vergunning algemeen verplicht is, is de prijsvorming in de eerste trap immers vrij. De minister onderschat de creativiteit van sommigen niet, maar dat neemt niet weg dat het nodig is een ander kader te scheppen en alert te zijn voor de mogelijk negatieve effecten.

Vergunningen kunnen niet zonder administratieve plichtplegingen. Maar het nieuwe kader en de uniformiteit zijn nodig om de administratieve verplichtingen te vereenvoudigen en te digitaliseren. Dat is in ieder geval de bedoeling, maar de minister voegt er onmiddellijk aan toe dat een en ander nog wat overleg zal vergen.

De minister beaamt dat het ontwerp van decreet het aanbod organiseert en niet uitgaat van de vraag. De minister benadrukt voorts dat het uitbreidingsbeleid wordt voortgezet. Volgens het groeipad komen er tegen 2016 3000 plaatsen bij. Ook in 2012 wordt het aantal plaatsen trouwens uitgebreid. Op termijn is de ambitie dat elk gezin binnen een redelijke termijn en op een dito afstand een opvangplaats kan vinden. Daartoe moet het aanbod uitgebreid worden en moet een kader gecreëerd worden voor kwaliteitsvolle kinderopvang, wat nog veel energie, overleg en middelen zal vergen.

In het voorontwerp van decreet waren de taalvereisten gekoppeld aan de vergunningsplicht. De Raad van State heeft echter opgemerkt dat taalvereisten niet op een onevenredige manier mogen worden opgelegd, en dat er respect moet zijn voor artikel 30 van de Grondwet en de Europese Dienstenrichtlijn. Dat is de reden waarom de taalvereiste voor de medewerkers bij het subsidiesysteem is ondergebracht. De minister benadrukt dat de Vlaamse Regering het ontwerp van decreet heeft gebaseerd op het advies van de Raad van State.

In artikel 4 is sprake van acht tegelijk aanwezige kinderen. De minister benadrukt dat dit getal geen norm is. Dit getal geeft niet aan hoeveel kinderen er volgens de vergunning tegelijk aanwezig kunnen zijn. Dit getal wordt louter gebruikt om het onderscheid te maken tussen gezinsopvang en groepsopvang. Het geeft aan dat een andere regelgeving geldt wanneer meer dan acht kinderen tegelijk aanwezig zijn.

Het is niet zo dat een zelfstandige onthaalouder acht kinderen tegelijk moet opvangen om een volledig inkomen te kunnen ontvangen. De vergunning zal in de meeste gevallen slechts toestemming geven om een lager aantal kinderen tegelijk op te vangen. Er zal bijvoorbeeld een onderscheid gemaakt worden volgens de leeftijd van de kinderen die worden opgevangen. Het idee is om onthaalouders maximum zes baby's en peuters gelijktijdig te laten opvangen als gemiddelde te nemen. Het zal dan gaan over maxima, niet over minima. Dit getal is evenmin de basis voor financiering. Ook daarover zal met de sector overlegd worden.

De minister vervolgt dat het begrip van de draagkracht ingevoerd is omdat nagegaan moet worden of iemand die kinderen opvangt, fysiek en psychisch daartoe in staat is. Wie kinderen opvangt doet dat vaak in een geïsoleerde situatie, namelijk thuis. Die beoordeling zal flexibel zijn en gekoppeld aan (pedagogische) ondersteuning. Onthaalouders hebben behoefte aan ondersteuning, maar ook aan een klankbord. Daarvoor moeten er nog instrumenten ontwikkeld worden. Niemand zal echter betwisten dat elke onthaalouder anders is en dat ook de context sterk verschilt.

Om de overgang te vergemakkelijken is duidelijkheid nodig. Daarom wil de minister zo snel mogelijk uitvoeringsbesluiten. Daarenboven zal de overgang gefaseerd gebeuren en niet van de ene dag op de andere. Zo zullen de initiatieven voldoende tijd krijgen om aan de taalvereisten te voldoen. Organisatoren krijgen ook enkele jaren om de competenties te bewijzen. Uiteraard zal geprobeerd worden om de elders verworven competenties in rekening te brengen. Bestaande voorzieningen zullen ook tijd krijgen om te voldoen aan de infrastructuurvoorwaarden. Initiatieven zullen een vergunning, en dus rechtszekerheid krijgen. Inzake IKG wordt op die manier voor continuïteit gezorgd. Voorzieningen krijgen ook de nodige tijd om te voldoen aan de voorwaarden. De subsidies zullen echter gelijke tred moeten houden met de normen.

De onrust is begrijpelijk, en daarom moet het ontwerp van decreet zo snel mogelijk goedgekeurd worden, zodat het debat over de uitvoeringsbesluiten kan starten. De sector zal behoorlijk geïnformeerd worden. Er moet in overleg met de betrokkenen een overgangsfase georganiseerd worden.

In de eerste trap is de financiering open, in de tweede en de derde stap is die gebonden aan de programmatie. Daarvoor komt er een programmatiebesluit.

Kind en Gezin zoekt uit welke bijkomende opleidingen voor medewerkers kinderopvang nodig zijn. Ook daarover zal overlegd worden met de sociale partners. De minister hoopt bijvoorbeeld dat de SERV competentieprofielen zal opstellen.

Vlaanderen doet het volgens de OESO-cijfers zeker niet slecht op vlak van betaalbaarheid. Als Vlaanderen de betaalbaarheid wil blijven verzekeren en ook een aantal sociaalfiscale initiatieven en kwaliteitsmaatregelen wil realiseren, zal een deel van het geld daarnaar moeten gaan en niet enkel naar aanbodsuitbreiding.

Het is evident dat het agentschap Zorginspectie een centrale rol speelt in het handhavingsbeleid, wat een overheidsopdracht is. Daar staat echter tegenover dat kinderopvang een breed vertakt net is, waardoor het nodig is om voor een beperkt aantal aspecten en in welomschreven omstandigheden partners voor de inspectie aan te duiden, en om tussen-niveaus, mesoniveaus en autocontrole in te voeren. Externe partners krijgen geen beoordelingsbevoegdheid en moeten zich houden aan strikte grenzen. Het ontwerp van decreet is om die reden aangepast volgens het advies van de Raad van State.

Gezien de verregaande delegatiebevoegdheden in dit ontwerp van decreet, vraagt mevrouw *Marijke Dillen* in welke fase van de besluitvorming de minister het Vlaams Parlement zal informeren over de uitvoeringsbesluiten. Ze wil vernemen of hij bereid is (grote lijnen van) de uitvoeringsbesluiten te bespreken vooraleer ze zijn goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Minister *Jo Vandeurzen* zal zich aan de Grondwet houden. Hij zal geen enkel uitvoeringsbesluit aan het Vlaams Parlement voorleggen zonder dat de Vlaamse Regering zich erover uitgesproken heeft. Hij is graag bereid op vragen te antwoorden mits de transitie, en de wellicht moeilijke debatten daarover met de sector, niet in het gedrang komen. Het gaat niet op dat iedereen die zich niet goed bediend weet, het debat kan heropenen in een ander gremium. Hij engageert zich wel om het Vlaams Parlement te informeren over zaken waarover eensgezindheid is binnen de Vlaamse Regering.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen eenparig met 8 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Amendement nr. 1 strekt ertoe in het eerste lid, 9°, de eerste zin te vervangen door “9° lokaal bestuur: het gemeentebestuur, het bestuur van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn en het bestuur van het Sociaal Huis.”.

Voor mevrouw *Vera Van der Borgh* moet naast aan het OCMW of het gemeentebestuur de taak van het lokaal loket kinderopvang ook toevertrouwd kunnen worden aan het Sociaal Huis, dat in het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid minimaal een informatie-, loket- en doorverwijsfunctie heeft.

De heer *Tom Dehaene* antwoordt dat het Sociaal Huis geen juridische entiteit is, maar een samenwerkingverband. Hij zal dit amendement niet goedkeuren.

Amendement nr. 2A strekt ertoe in het eerste lid punt 3° te vervangen door: “3° kinderopvanglocatie: een vestigingsplaats waar kinderopvang georganiseerd wordt;”.

Amendement nr. 2B strekt ertoe in het eerste lid punt 6° te vervangen door: “6° kinderbegeleider: de persoon die door de organisator is aangewezen om de kinderen op te voeden, bij te dragen tot hun ontwikkeling en hen te verzorgen;”.

Mevrouw *Griet Coppé* zegt dat beide amendementen bijdragen aan helder taalgebruik.

Amendement nr. 2C strekt ertoe in het eerste lid punt 14° te vervangen door: “14° tegelijk aanwezige kinderen: alle baby’s, peuters en kinderen die naar de basisschool gaan, en wat de kinderen die deel uitmaken van het gezin van de kinderbegeleider gezinsopvang betreft tot het einde van de kleuterschool, die gelijktijdig in de kinderopvanglocatie aanwezig zijn;”.

Mevrouw Griet Coppé zegt dat de combinatie van kleinste kinderen en lagereschoolkinderen in eenzelfde kinderopvangsetting vooral voorkomt bij gezinsopvang. Voor elke kinderbegeleider gezinsopvang moet de draagkracht worden gescreend, met inbegrip van een uitspraak over het maximale aantal kinderen dat tegelijk aanwezig mag zijn. Indien echter enkel baby’s, peuters en kleuters meetellen in dit aantal tegelijk aanwezige kinderen, dan kan noch de draagkrachtscreening noch enige andere juridische bepaling in het decreet een grond bieden voor de begrenzing op het aantal aanwezige lagereschoolkinderen in de kinderopvanglocatie. De algemene bepaling “het pedagogische beleid en de pedagogische ondersteuning met het oog op het waarborgen van het welbevinden en de betrokkenheid van elk kind”, biedt daartoe onvoldoende rechtsgrond om te kunnen stellen hoeveel lagereschoolkinderen er mogen aanwezig zijn. De definitie van gelijktijdig aanwezige kinderen aanpassen zoals voorgesteld, biedt voor iedereen duidelijkheid en rechtszekerheid.

Omdat gezinsopvang vooral in de woning van de begeleider plaatsvindt en hier ook eigen kinderen kunnen aanwezig zijn die aandacht vergen, worden deze ook meegerekend in het aantal aanwezige kinderen voor zover ze nog in de kleuterschool zitten. Eigen kinderen op de lagere school in eigen huis wegen in veel mindere mate op de draagkracht van de kinderbegeleider, en worden daarom buiten de telling gelaten.

Met dit amendement wordt opnieuw aangesloten bij de regels zoals ze vandaag gelden voor zowel aangesloten als zelfstandige onthaalouders, en waarover er geen dispuut is. De definitie die in het ontwerp van decreet staat, kan erg nadelig zijn voor de kwaliteit van de kinderopvang. Het amendement biedt wel de juridische basis om kwaliteit en draagkracht te garanderen.

De heer *Felix Strackx* vindt zowel de oorspronkelijke tekst als het amendement slecht verwoord. Daarnaast vindt hij het amendement te stringent omdat het de ontwikkelingsmogelijkheden beperkt van de eigen kinderen van de kinderbegeleider in de gezinsopvang. Hij is het evenmin eens met de motivering om eigen kinderen die reeds naar de lagere school gaan, buiten de telling te laten. Een kind dat leert lezen en schrijven, heeft meer aandacht nodig dan een kind uit de derde kleuterklas.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat het amendement de geldende regelgeving overneemt.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat kinderen op de basisschool die niet tot het gezin behoren, worden meegeteld. De gezinsopvang vangt niet alleen baby’s en peuters op, maar doet ook aan buitenschoolse opvang. De oorspronkelijke tekst van 14° is onvolledig omdat het niet duidelijk is wat moet gebeuren met de kinderen die onthaalouders buitenschools opvangen.

De heer *Felix Strackx* vindt het onlogisch dat de eigen kinderen niet worden meegeteld als ze in de lagere school zitten, maar een meespelende buurjongen of -meisje uit de lagere school wel.

De heer *Tom Dehaene* benadrukt dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen het aantal aanwezige kinderen en de draagkracht. Artikel 2, 14°, geeft aan welke kinderen meegeteld moeten worden.

Mevrouw *Marijke Dillen* leest dat het passen op kinderen van klanten of bezoekers niet als kinderopvang wordt beschouwd. Ze haalt het voorbeeld aan van het Brusselse gerechtsgebouw, dat tegen betaling kinderen van medewerkers, advocaten of bezoekers opvangt. Het aantal kinderen varieert van dag tot dag.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat elke kinderopvang die voldoet aan de kenmerken van artikel 2, 2°, onder de regelgeving valt. Een belangrijk kenmerk is dat de opvang tegen betaling gebeurt. Winkels die kinderen van bezoekers opvangen, vallen niet onder dit decreet.

Amendement nr. 1 wordt met 1 stem tegen 8 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Amendementen nr. 2A en B worden met 10 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Amendement nr. 2C wordt met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Het geamendeerde artikel 2 wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Amendement nr. 3 strekt ertoe in de artikelen 2 tot en met 7, 13, 16, 19, 21, 24, 29, 33 en 35 het woord “kinderopvangvoorziening” en het woord “kinderopvangvoorzieningen” telkens te vervangen door respectievelijk het woord “kinderopvanglocatie” en het woord “kinderopvanglocaties”.

Amendement nr. 4 strekt ertoe in de artikelen 6, 7 en 24 het woord “begeleider” en het woord “begeleiders” telkens te vervangen door respectievelijk het woord “kinderbegeleider” en het woord “kinderbegeleiders”.

Mevrouw *Griet Coppé* verwijst naar haar eerdere verantwoording.

Amendementen nr. 3 en 4 worden met 10 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 3

Mevrouw *Marijke Dillen* zegt dat dit artikel het recht op kinderopvang decretaal verankert. De Raad van State suggereert terecht om deze bepaling uit het ontwerp van decreet te halen omdat ze van een intentieverklaring van de Vlaamse Regering een afdwingbaar subjectief recht maakt. Ze hoopt dat de Vlaamse Regering erin zal slagen deze intentie waar te maken, maar twijfelt eraan.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de tekst is aangepast na de opmerkingen van de Raad van State. Het artikel geeft de doelstelling aan, en geeft tegelijk aan welk traject daartoe moet worden afgelegd.

Amendement nr. 5 strekt ertoe aan het vijfde lid een zin toe te voegen, die luidt als volgt: “Voor het krachtens dit decreet vergunde en gesubsidieerde aanbod van kinderopvang in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest bepaalt de Vlaamse Regering het aandeel van het aanbod dat moet worden voorbehouden voor kinderen van gezinnen waar Nederlands gesproken wordt.”.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* stelt vast dat Nederlandstalige ouders in Brussel vaak moeilijk toegang krijgen tot kinderopvang die gesubsidieerd wordt door Kind en Gezin. Daarom machtigt ze de Vlaamse Regering om bij organisatoren die krachtens dit decreet vergunde opvang organiseren en daarvoor subsidies ontvangen, het deel te bepalen dat zij moeten voorbehouden voor kinderen van wie een van de ouders het Nederlands machtig is. Op die manier wil ze de toegankelijkheid van vergunde kinderopvang voor Nederlandstaligen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest vergroten. Ze streeft naar een evenwichtig opnamebeleid.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat dit amendement niet past in artikel 3. Hij verwijst naar het amendement nr. 10 op artikel 8. Daarnaast zal de programmatie regels moeten bevatten over de spreiding van de opvanginitiatieven, en zijn er nog de taalvereisten voor personeel en organisator.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* zegt dat haar amendement wel als doelstelling beschouwd kan worden.

De heer *Tom Dehaene* deelt de bezorgdheid van mevrouw Van der Borgh, maar is het eens met minister Vandeuren. De spreker wijst daarnaast op de belangrijke koppeling met de nataliteitsbonus.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* leest in de toelichting bij dit artikel dat een gezin dat afziet van de aangeboden vrije plaats, ook afziet van zijn recht op kinderopvang. Deze verre gaande bepaling is in tegenspraak met het respect voor de vrije keuze van de ouders.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat deze zin niet los staat van de context. De aangeboden plaats zal mogelijks niet volledig overeenstemmen met de aard en de voorkeur van de vraag. De aangeboden plaats moet er zo veel mogelijk mee overeenstemmen.

Minister *Jo Vandeuren* bevestigt de principiële vrije keuze van de ouders. Het recht op kinderopvang moet op een redelijke en niet op een absolute wijze uitgeoefend worden. Het recht op vrije keuze betekent niet dat wie een beroep doet op het subjectieve recht op kinderopvang, een plaats kan opeisen in een welbepaalde kinderopvanglocatie. Ook zonder deze passage in de memorie van toelichting, zal blijken dat dit recht niet op een onredelijke wijze uitgeoefend mag worden.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* is het ermee eens dat het de bedoeling niet kan zijn dat ouders meerdere plaatsen afwijzen. Maar wie één plaats afwijst, mag evenmin zijn recht op kinderopvang verliezen. Gezien de uitleg van minister Vandeuren, vraagt ze zich af waarom deze zin is opgenomen in de memorie van toelichting. Zij zal dit artikel niet goedkeuren.

Amendement nr. 5 wordt met 3 stemmen tegen 8 niet aangenomen.

Artikel 3 wordt met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 4

De heer *Felix Strackx* zegt dat een onthaalmoeder met vier eigen kinderen in de kleuterklas maximaal vier kinderen tegelijk kan opvangen.

Minister *Jo Vandeuren* antwoordt dat dit artikel uitsluitend het onderscheid maakt tussen gezinsopvang en groepsopvang. De kindbegeleiderratio wordt niet vastgelegd in het decreet, maar in een uitvoeringsbesluit.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat een onthaalouder met vier eigen kinderen in de kleuterklas of jonger, die structureel en tegen betaling vijf kinderen opvangt, onder de groepsopvang zal vallen. Voor groepsopvang zullen andere normen gelden dan voor gezinsopvang.

Voorts heeft de heer *Felix Strackx* bedenkingen bij de omschrijving van groepsopvang. Hij stelt voor het laatste deel van de definitie als volgt te formuleren: “en er negen of meer kinderen tegelijk kunnen zijn;”.

Minister *Jo Vandeuren* antwoordt dat beide formuleringen gelijk zijn. De passage “en er minimaal negen tegelijk aanwezige kinderen kunnen zijn;” betekent dat de kinderopvanglocatie ingericht moet zijn om negen kinderen tegelijk op te vangen.

Artikel 4 wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 5

Mevrouw *Marijke Dillen* somt op welke gegevens de vergunning voor gezinsopvang, groepsopvang en opvang aan huis minimaal moeten bevatten. De Vlaamse Regering kan daar bijkomende gegevens aan toevoegen. De spreker vraagt voorbeelden van bijkomende gegevens en een verklaring waarom die niet opgesomd worden in dit artikel. De gebruikte formulering komt de duidelijkheid en de rechtszekerheid niet ten goede.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat deze bepaling ruimte laat voor het geval na verloop van tijd wordt vastgesteld dat de in artikel 5 opgesomde gegevens niet volstaan. Zonder de bepaling dat de Vlaamse Regering bijkomende op te nemen gegevens kan bepalen, is er geen decretale basis om bijkomende gegevens te vragen.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat deze bepaling aanvullingen mogelijk maakt.

Artikel 5 wordt met 10 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 6

Mevrouw *Vera Van der Borgh* wil vernemen hoe zal worden aangetoond dat een voorwerp of teken een nadelige invloed heeft op de kinderen. Volgens de memorie van toelichting zal bij de inschatting ook rekening worden gehouden met de gedragingen en de betekenis die er door de kinderopvangvoorziening aan worden verbonden. Ze geeft er de voorkeur aan deze bepaling te schrappen uit §1, 3°, b), en dient daartoe amendement nr. 6A in.

Voor wat het onderzoek naar de draagkracht van de kinderbegeleider betreft, wijst mevrouw *Vera Van der Borgh* op twee voor haar belangrijke zaken. De organisatie die instaat voor de draagkrachtscreening moet een onafhankelijk oordeel kunnen vellen. Daarnaast moeten er garanties zijn dat alle medewerkers van die organisatie in staat zijn om de draagkrachtscreening op een uniforme wijze uit te voeren. Ze dient daartoe amendement 6B in dat ertoe strekt in §2, op de vierde regel, voor het woord “onderzoek” het woord “objectief” in te voegen.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat een onderzoek voor hem steeds objectief moet zijn.

Het is de Raad van State onduidelijk wat de aard is van de draagkracht waarvan de kinderbegeleider blijk moet geven. Als gevolg van dit advies werd §2 aangepast. Desondanks vindt mevrouw *Vera Van der Borgh* het begrip nog steeds vaag, en heeft ze vragen bij de haalbaarheid hiervan. De Raad van State merkt ook op dat dit onderzoek naar de kinderbegeleiders vrijwel onvermijdelijk zal leiden tot inmenging in het privéleven van de kinderbegeleider. Het ontwerp van decreet zou garanties moeten bevatten dat deze inmenging verenigbaar is met artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en artikel 22 van de Grondwet. Mevrouw *Vera Van der Borgh* wil vernemen hoe de geschiktheid gecontroleerd zal worden. Wie zal daarvoor instaan? Welke opleiding zullen de verantwoordelijken voor dit onderzoek krijgen? Hoe zal worden gewaakt over de bescherming van de privacy?

Mevrouw *Marijke Dillen* wijst de minister op de ernstige kritiek van de Raad van State. Deze bepaling is zonder bijkomende verduidelijking problematisch, gezien de Europese Dienstenrichtlijn. Daarnaast vraagt de Raad van State garanties om deze bepaling verenigbaar te maken met artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en artikel 22 van de Grondwet.

De spreker beaamt dat kinderen en gezinnen niet gediscrimineerd mogen worden. Ze vraagt minister *Vandeurzen* uitdrukkelijk om in dit verband consequent te handelen wanneer een kind uit een kinderopvanglocatie wordt gezet omdat een van zijn ouders lid is van Vlaams Belang.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat §1, 3°, b), op een zorgvuldige en evenwichtige wijze is geformuleerd. Er is gezocht naar een formulering die het belang van goede kinderopvangomstandigheden beoogt. Omdat discriminatie steeds een appreciatie inhoudt is werk gemaakt van een formulering die rechtszekerheid en een tegensprekelijke procedure garandeert.

Paragraaf 2 over de draagkracht is aangepast na kritiek van de Raad van State. Er zal worden gezocht naar een methode om dit debat te objectiveren. Deze bepaling staat niet los van de vaststelling dat er behoefte is aan een ondersteunende dienst die door een relatie op te bouwen met de kinderbegeleider, die vaak geïsoleerd werkt, kan oordelen over wat die persoon aankan. Dit genuanceerd debat moet zorgvuldig worden gevoerd met respect voor de privacy.

Mevrouw *Vera Van der Borcht* deelt de bezorgdheid van minister Vandeurzen maar vreest absurde situaties waarin iemand die zelf kinderen heeft, niet geschikt wordt bevonden om aan kinderopvang te doen. Wanneer een vergelijkbare discussie wordt gevoerd over kindermishandeling, wordt evenwel niet opgetreden.

Mevrouw *Marijke Dillen* benadrukt dat elk commissielid kindermisbruik verwerpelijk vindt. De maatschappij kan evenwel pas optreden wanneer feiten aan het licht komen. Bij §4 vraagt de spreker wat een uittreksel uit het strafregister model 2 is.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat model 2 een specificatie is voor wie beroepshalve in contact komt met kinderen.

Amendement nr. 7 strekt ertoe in §1, 4°, b), te vervangen door: “b) de kinderbegeleider, zoals zijn kwalificatie, te volgen vorming, het aantal kinderbegeleiders in verhouding tot het aantal tegelijk aanwezige kinderen en voor minstens één van de kinderbegeleiders de actieve kennis van de Nederlandse taal;”.

Mevrouw *Lies Jans* zegt dat de opname van deze passage het mogelijk moet maken om het belang van het Nederlands in de kinderopvang te benadrukken. Een passage uit het voorontwerp van decreet werd door de Raad van State geschorst omdat ze strijdig zou zijn met artikel 30 van de Grondwet die de taalvrijheid moet waarborgen. Met deze formulering moet het mogelijk zijn om tegemoet te komen aan de wensen van de decreetgever en aan de opmerkingen van de Raad Van State. Het belang van het Nederlands in de kinderopvang wordt op deze manier benadrukt en tevens worden anderstalige kinderopvang-initiatieven niet meteen gefnuikt, wat de basis van de kritiek van de Raad van State was.

De gebruikte formulering wordt letterlijk gesuggereerd door de Raad van State. Het voorontwerp van decreet bepaalt dat alle kinderbegeleiders over een actieve kennis van het Nederlands moeten beschikken onder meer om de geldende regels te kunnen toepassen op de werkvloer. De Raad van State is van oordeel dat dit een terecht doel van algemeen belang is, maar dat het ingezette middel onevenredig is. De Raad van State stelt voor om een actieve kennis te vereisen van de verantwoordelijke en bijvoorbeeld ook van minstens één kinderbegeleider.

De heer *Felix Strackx* heeft met stijgende verbazing kennis genomen van de opmerkingen van de Raad van State. Enerzijds is het aangewezen dat de verantwoordelijke over een actieve kennis van het Nederlands beschikt om alle regels te kunnen toepassen, maar anderzijds concludeert de Raad van State dat kinderbegeleiders niet over een actieve kennis van het Nederlands hoeven te beschikken. Deze redenering leidt tot de absurde conclusie dat de verantwoordelijke nog een andere taal dan het Nederlands machtig moet zijn om regels en voorschriften uit te leggen aan de kinderbegeleiders. Waarom van één kinderbegeleider vereist kan worden dat hij/zij Nederlands kent en van de anderen niet, is de spreker evenmin duidelijk.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* trekt amendement nr. 6C in.

Amendementen nr. 6A en B worden met 1 stem tegen 8 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Amendement nr. 7 wordt met 9 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 6 wordt met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 7

Amendement nr. 8 strekt ertoe het eerste lid te vervangen door: “De organisator met een vergunning voor gezinsopvang of een vergunning voor groepsopvang die daartoe een aanvraag indient, ontvangt van Kind en Gezin een basissubsidie.”.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* vindt het logisch dat iedereen die een vergunning voor kinderopvang bezit en daartoe een aanvraag indient, recht heeft op een basissubsidie. Met dit amendement wil ze garanderen dat vanaf de inwerkingtreding van dit decreet, alle houders van een vergunning die subsidies willen ontvangen, recht hebben op de basissubsidie. Ze wil vermijden dat het decreet wel een aantal verplichtingen oplegt zonder hiervoor in de nodige middelen te voorzien. Artikel 7 bepaalt immers enkel dat organisatoren een basissubsidie kunnen ontvangen, wat de spreekster te vrijblijvend vindt. Ze roept de minister op de zelfstandige sector met zorg te behandelen.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat voor deze formulering is gekozen omdat een aantal organisatoren enkel een vergunning en geen subsidies wil. Nadere objectieve bepalingen zullen in een uitvoeringsbesluit geregeld worden.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* verduidelijkt dat haar amendement bepaalt dat organisatoren een aanvraag moeten indienen.

Amendement nr. 8 wordt met 3 stemmen tegen 8 niet aangenomen.

Artikel 7 wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 8

Mevrouw *Marijke Dillen* betreurt dat niet is ingegaan op de uitvoerige kritiek van de Raad van State.

Amendement nr. 9 strekt ertoe artikel 8 te vervangen door: “Art. 8. De ouders wier kinderen worden opgevangen in het kader van dit decreet hebben lastens Kind en Gezin recht op trekkingsrechten op basis van het gezinsinkomen, de gezinslast en de intensiteit van het gebruik van de kinderopvang. De Vlaamse Regering bepaalt de omvang van het trekkingsrecht op basis van de financiële situatie van het gezin en de gezinssamenstelling.”.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* is van mening dat trekkingsrechten moeten worden toegekend aan de ouder(s) in plaats van aan de voorziening. Op die manier krijgen ouders een grotere keuzevrijheid in het zoeken naar kinderopvang. Het heeft ook tot gevolg dat de subsidies terechtkomen bij de ouders die er echt nood aan hebben. De omvang van het trekkingsrecht wordt bepaald door de financiële situatie van de ouders en de gezinssamenstelling.

Mevrouw *Marijke Dillen* zal dit amendement steunen.

Amendement nr. 10 strekt ertoe artikel 8 te vervangen door: “Art. 8. §1. De organisator met een vergunning voor gezinsopvang of een vergunning voor groepsoopvang kan boven op de subsidie, vermeld in artikel 7, een subsidie ontvangen van Kind en Gezin voor de realisatie van kinderopvang waarvoor de gezinnen betalen op basis van het inkomen, en voor de realisatie van de toegang tot de kinderopvang voor gezinnen die beantwoorden aan kenmerken die bij voorrang betrekking hebben op:

- 1° de werksituatie, met minstens het kenmerk dat kinderopvang noodzakelijk is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt of om een opleiding in het kader hiervan te kunnen volgen en verder;
- 2° de financiële situatie;
- 3° de gezinssamenstelling.

§2. Behoudens de bepalingen in §1 geldt ten aanzien van de kinderopvanglocaties in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad een voorrang voor kinderen waarvan minstens één ouder het Nederlands voldoende machtig is en dit ten belope van maximaal 55 procent van hun opvangcapaciteit.

Om van deze voorrangsregel gebruik te kunnen maken, toont de ouder op een van volgende wijzen aan dat hij het Nederlands in voldoende mate machtig is:

- 1° door het voorleggen van minstens het Nederlandstalig diploma van secundair onderwijs of daarmee gelijkwaardig Nederlandstalig studiebewijs;
- 2° door het voorleggen van het Nederlandstalig studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad van het secundair onderwijs of daarmee gelijkwaardig Nederlandstalig studiebewijs;
- 3° door het voorleggen van het bewijs dat hij het Nederlands beheerst minstens op niveau B1 van het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Talen. Dit gebeurt op basis van een van volgende stukken:
 - a) een studiebewijs van door de Gemeenschap erkend, gefinancierd of gesubsidieerd onderwijs of een daarmee gelijkwaardig Nederlandstalig studiebewijs, dat het vereiste niveau van kennis van het Nederlands aantoont;
 - b) een attest van niveaubepaling uitgevoerd door een Huis van het Nederlands dat het vereiste niveau van kennis van het Nederlands aantoont;
- 4° door het voorleggen van het bewijs van voldoende kennis van het Nederlands na het afleggen van een taalexamen bij het selectiebureau van de federale overheid;
- 5° door het voorleggen van het bewijs dat hij negen jaar als regelmatige leerling onderwijs heeft gevolgd in het Nederlandstalige lager en secundair onderwijs. Dit gebeurt op basis van attesten daartoe uitgereikt door de betrokken schoolbesturen.

De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° de nadere regels voor de prijs van de kinderopvang voor de gezinnen, met inbegrip van het principe dat de gezinnen betalen voor de door hen gereserveerde kinderopvangdagen;
- 2° de voorrangsregels voor de toegang, vermeld in het eerste lid, waarbij absolute voorrang is in het kader van de werksituatie, de minimaal te behalen resultaten op dat vlak en de wijze waarop die resultaten worden gemeten;
- 3° de nadere regels voor de kenmerken, vermeld in het eerste lid, en de wijze waarop ze formeel worden vastgesteld.”.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat de ondersteuning van de verwerving van de Nederlandse taal door jonge kinderen, mede in functie van de realisatie van het gelijkheidsbeleid, een belangrijke beleidsdoelstelling is van de Vlaamse Gemeenschap.

Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind stelt dat elk kind recht heeft op ontwikkeling. Het is de taak van de overheid om het kind hierin te ondersteunen. Een van de aspecten van de ontwikkeling is taal. Het vlot kunnen spreken van een taal bevordert de deelname aan de samenleving. Jonge kinderen dienen derhalve, in hun meest gevoelige leeftijd voor taalontwikkeling, op een correcte wijze te worden begeleid, gestimuleerd en omkaderd in hun verwerving van het Nederlands als de voertaal in de Vlaamse samenleving en als de taal van het Vlaamse onderwijs.

Het is daarom van wezenlijk belang dat jonge kinderen in de kinderopvanglocatie ook voldoende kansen krijgen om actief van elkaars Nederlands te leren, door onderlinge communicatie en vrije groepsparticipatie (het zogenaamd ‘spelend leren’).

Een dergelijk onderling leerproces verloopt in het Nederlandse taalgebied – alwaar het Nederlands de meerderheidstaal is en het merendeel van de jonge kinderen thuis (minstens ook) in het Nederlands opgevoed worden – grotendeels spontaan. De jonge kinderen wier thuistaal daarbij niet het Nederlands is, worden in deze context gestimuleerd door hun Nederlandssprekende leeftijdsgenootjes om hun eventuele taalachterstand te overbruggen.

In het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is een dergelijke participatieve en onderlinge Nederlandse taalverwerving evenwel niet altijd evident. Het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is immers niet alleen een veelkleurige, maar ook bij uitstek een meertalige stad. Deze rijkdom aan talen en culturen is zonder meer een troef, maar betekent tegelijk een bijzondere uitdaging voor de positie van het Nederlands in de (Nederlandstalig gesubsidieerde) kinderopvanglocaties. De inwoners van Brussel kunnen zich – ongeacht of het gaat om Nederlandstaligen, Franstaligen, tweetaligen, taalgemengde gezinnen, andersstaligen of internationale ingezetenen – wenden tot de gemeenschapsinstellingen van hun keuze. Dus ook wat betreft de door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde kinderopvanglocaties. Deze kinderopvanglocaties verwelkomen momenteel reeds zowel kinderen uit gezinnen die thuis (ook) Nederlands spreken, als kinderen uit anderstalige gezinnen die (bewust) kiezen voor een (gesubsidieerde) Nederlandstalige dienstverlening.

Nederlandse taalontwikkeling van alle jonge kinderen in deze voorzieningen moet voorop staan in het beleid. Met een beperkt aantal Nederlandstalige kinderen kan er evenwel een taalachterstand dreigen voor zowel de van huis uit anderstalige kinderen alsook de kinderen waarvan de thuistaal (minstens ook) het Nederlands is.

Met dit amendement inzake een voorrangsregeling voor Nederlandskundige ouders willen de indieners ten aanzien van de gesubsidieerde kinderopvanglocaties in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, een voorrangsregeling invoeren ter verwezenlijking van een evenwichtige toegang van enerzijds de (van huis uit) Nederlandstalige kinderen en anderzijds de (van huis uit) anderstalige kinderen tot de individuele kinderopvanglocaties.

In deze context kan een parallel worden getrokken met de vigerende regelgeving inzake de gelijke onderwijskansen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, in het kader waarvan eveneens wordt aanvaard dat een voorrangsregeling te beschouwen is als een bevestiging, tegenover iedereen die zich tot het Nederlandstalig onderwijs in Brussel-Hoofdstad richt, van het belang voor alle deelnemers aan het onderwijs van de aanwezigheid van leerlingen die van huis uit Nederlandssprekend zijn. In het recent arrest (nr. 2012/7 van 18 januari 2012) bevestigde het Grondwettelijk Hof de rechtsgeldigheid van de regelgeving die op onderwijsvlak uitgewerkt werd. In dit amendement wordt het parallelisme met de onderwijsregelgeving zo veel als mogelijk aangehouden. Daarom wordt – ten aanzien van de kinderopvanginitiatieven in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad – een voorrang voorgesteld voor kinderen van wie minstens één ouder het Nederlands voldoende machtig is, en dit ten belope van maximaal 55 procent van hun opvangcapaciteit. De wijzen waarop de ouder kan aantonen dat hij of zij het Nederlands voldoende machtig is, worden eveneens overgenomen uit de vigerende onderwijsregelgeving.

Vanzelfsprekend heeft de maatregel ook geen impact op de mogelijkheid voor de andersstalige gezinnen om desgewenst een beroep te doen op de niet-gesubsidieerde kinderopvanglocaties die vallen binnen de werkingssfeer van dit ontwerp van decreet. Tevens laat de maatregel de kinderopvanglocaties die onder de bevoegdheid van de Franse Gemeenschap vallen, onverlet.

Mevrouw *Marijke Dillen* wil verder gaan dan 55 percent. Zij wil altijd voorrang geven aan Nederlandstalige gezinnen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofstad zo lang zij behoefte hebben aan kinderopvang.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat is geopteerd voor de bepalingen uit de onderwijssector. Minister *Jo Vandeurzen* geeft er de voorkeur aan bepalingen over te nemen waarover reeds enige jurisprudentie is. Deze onderwijsbepalingen zijn immers reeds getoetst aan het gelijkheidsbeginsel.

Mevrouw *Marijke Dillen* zal zich onthouden. Het amendement zet een stap vooruit, maar aangezien (1) de Vlaamse Gemeenschap kinderopvang financiert en (2) Nederlandstalige gezinnen behoefte hebben aan kinderopvang moeten Nederlandstalige gezinnen altijd voorrang krijgen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Amendement nr. 11 is een subamendement op amendement nr. 10 dat ertoe strekt in §1, 1°, op de tweede regel, de woorden “een opleiding” te vervangen door de woorden “een beroepsgerichte opleiding”.

Mevrouw *Griet Coppé* is de mening toegedaan dat door het invoegen van het woord ‘beroepsgerichte’ het ontwerp van decreet beter in overeenstemming is met de memorie van toelichting. Op deze manier worden verkeerde interpretaties vermeden.

Mevrouw *Marijke Dillen* vindt deze aanvulling overbodig.

Amendement nr. 9 wordt met 3 stemmen tegen 8 niet aangenomen.

Amendement nr. 11 wordt met 8 stemmen tegen 3 aangenomen.

Amendement nr. 10 wordt met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 9

Mevrouw *Marijke Dillen* verwijst naar haar uiteenzetting tijdens de algemene bespreking en benadrukt dat de voorrangsregels niet tot een duaal systeem mogen leiden.

Artikel 9 wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 10

Artikel 10 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 11

Amendement nr. 12 strekt ertoe in 1°, op de eerste regel, de woorden “de initiatiefnemer of de structuur die” te vervangen door de woorden “het lokaal bestuur dat”.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* zegt dat dit amendement het logische gevolg is van het feit dat zij het lokaal bestuur wil belasten met de organisatie van het lokaal loket kinderopvang.

De heer *Tom Dehaene* wijst mevrouw Van der Borgh erop dat dit amendement weinig zinvol is aangezien haar vorige amendementen niet zijn goedgekeurd.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat dit amendement niet coherent is met het ontwerp van decreet.

Amendement nr. 12 wordt met 1 stem tegen 8 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Artikel 11 wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 12

Artikel 12 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 13

Mevrouw *Marijke Dillen* verzet zich niet tegen het principe van een lokaal loket kinderopvang, maar vraagt zich af hoe een en ander geconcretiseerd zal worden. Wat zal de Vlaamse overheid doen met gemeenten die weigeren een lokaal loket te organiseren? Zal ze die gemeenten bestraffen?

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de vergunningsvoorwaarden samenwerking met een lokaal loket verplichten. Waar gemeenten geen initiatief nemen, kan een andere actor dat doen.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat gemeenten die geen initiatief nemen daarvoor niet bestraft zullen worden.

Amendement nr. 13A (in hoofddorde) strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* stelt voor het lokaal loket kinderopvang te schrappen. Kind en Gezin bezit een tool op de website waarmee ouders kunnen zoeken naar opvangplaatsen in hun gemeente of regio. Ze stelt voor deze tool te vervolledigen met de beschikbare plaatsen. Het overgrote deel van de ouders is in staat om op deze wijze een opvangplaats te vinden. Indien ouders niet zelf over een internetaansluiting of pc beschikken, kunnen ze terecht in de bibliotheek, bij het OCMW of het Sociaal Huis, dat als expliciete opdracht heeft mensen te informeren. Ouders die nood hebben aan begeleiding bij hun zoektocht kunnen begeleid worden door de bestaande welzijnsdiensten. Vanuit die optiek meent mevrouw Vera Van der Borgh dat het lokaal loket kinderopvang als nieuwe structuur overbodig is. De middelen die worden geïnvesteerd in deze lokale loketten, kunnen beter worden geïnvesteerd in kinderopvang zelf.

De heer *Tom Dehaene* benadrukt het belang van de lokale verankering van het lokaal loket kinderopvang. Het lokaal loket moet niet alleen de beschikbare plaatsen maar ook de beschikbare open plaatsen in kaart brengen, wat een nauwkeurige opvolging vereist. Een lokale verankering zal daarnaast de betrokkenheid van alle actoren ten goede komen. Hij is het wel eens met mevrouw Van der Borgh dat Kind en Gezin de software aanlevert.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* is van oordeel dat deze nieuwe infrastructuur tot nieuwe aanwervingen zal leiden. Deze middelen kunnen beter in bijkomende plaatsen geïnvesteerd worden. Ze herhaalt dat Kind en Gezin een goed instrument aanbiedt. Daarnaast zijn er op lokaal niveau reeds nuttige instanties zoals het Sociaal Huis en het OCMW.

De heer *Felix Strackx* gaat er vanuit dat het lokaal loket kinderopvang net zo goed een digitaal loket kan worden.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* wijst hem erop dat niet iedereen over een pc en internetabonnement beschikt.

De heer *Tom Dehaene* antwoordt haar dat ouders ook informatie kunnen vragen bij elke initiatiefnemer.

Amendement 13A wordt met 1 stem tegen 8 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Amendement nr. 13B (in bijkomende orde) strekt ertoe in het eerste lid, 2°, op de tweede regel, de woorden “zo nodig” te vervangen door de woorden “op hun verzoek en met respect voor hun vrije keuze vrijblijvend” en het tweede lid te vervangen door: “Het lokaal bestuur organiseert het lokaal loket kinderopvang. Indien het lokaal loket kinderopvang betrekking heeft op meerdere gemeenten wordt het georganiseerd door de verschillende lokale besturen. Voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest organiseert de Vlaamse Gemeenschapscommissie het lokaal loket kinderopvang.”.

Mevrouw *Vera Van der Borgh* wil dat de begeleiding enkel verstrekt wordt indien een gezin daarom vraagt. Het kan niet de bedoeling zijn om elk gezin te begeleiden naar een kinderopvangplaats. Het amendement benadrukt ook dat de vrije keuze van ouders steeds primeert. Ze voegt het woord ‘vrijblijvend’ toe om te benadrukken dat een weigering van een aanbod er niet toe mag leiden dat mensen hun recht op kinderopvang verliezen.

In ondergeschikte orde stelt ze voor de taak van het lokaal loket toe te vertrouwen aan de lokale overheid teneinde belangenvermenging te voorkomen tussen enerzijds de eigen belangen van een organisator van kinderopvang en de opdrachten van het lokaal loket kinderopvang. Ze kiest voor de lokale overheid omdat die garant kan staan voor een correct doorverwijzen van ouders die op zoek zijn naar een opvangplaats. Indien een organisator van kinderopvang deze taak op zich neemt, is de kans reëel dat bij het doorverwijzen sommige initiatieven bevoordeeld zullen worden. De objectiviteit kan trouwens bewaakt worden vanuit de verschillende partijen die lid zijn van de gemeenteraad en de OCMW-raad.

De lokale overheid kent vaak ook de kwetsbare gezinnen vanuit andere noden. Vandaag begeleiden zij vaak deze kwetsbare gezinnen naar een opvangplaats. Op die manier krijgt de realiteit een vertaling in dit decreet. Ten slotte stelt ze ook vast dat het Sociaal Huis in het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid al een opdracht krijgt inzake informatieverstoring.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat de vrije keuze niet wordt betwist. Daarnaast ziet hij niet in waarom deze taak expliciet moet worden toegekend aan het lokaal bestuur. Hij vertrouwt op de lokale dynamiek om tot een goede oplossing te komen.

Amendement nr. 13B wordt met 1 stem tegen 8 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Amendement nr. 14 strekt ertoe in het eerste lid punt 3° te vervangen door: “3° samenwerken met alle kinderopvanglocaties binnen het werkingsgebied, met instanties die werken met gezinnen die kinderopvangvragen kunnen hebben, en met andere lokale loketten kinderopvang in functie van de opdrachten, vermeld in punt 1° en 2°;”.

Mevrouw *Mia De Vits* zegt dat samenwerking met alle kinderopvanglocaties binnen het werkingsgebied van het loket noodzakelijk is om het lokaal loket ten volle te kunnen laten functioneren.

Amendement nr. 14 wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 13 wordt met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 14

Mevrouw *Marijke Dillen* verwijst naar de volgens haar terechte kritiek van de Raad van State waarop niet is ingegaan.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat talrijke decreten vergelijkbare bepalingen bevatten die ruimte scheppen voor experimentele projecten. Met vernieuwing dient evenwel zuinig te worden omgesprongen en steeds binnen een duidelijk kader.

Amendement nr. 15 strekt ertoe de volgende zinnen toe te voegen: “De Vlaamse Regering bepaalt de maximumduur van een vernieuwend project dat maximaal één keer kan worden verlengd. Na afloop wordt het project binnen de drie maanden geëvalueerd. Binnen de drie maanden na de evaluatie beslist de Vlaamse Regering of het project wordt geïntegreerd in de reguliere werking van de bestaande kinderopvang, dan wel dat het project definitief wordt stopgezet.”.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t wil dat in het ontwerp van decreet regels worden vastgelegd met betrekking tot vernieuwende projecten om te vermijden dat (1) ze tientallen jaren voort blijven bestaan als project en (2) positieve resultaten van projecten verloren gaan voor de reguliere werking.

Minister *Jo Vandeurzen* kan zich akkoord verklaren met de voorgestelde werkwijze, maar vraagt zich af waarom dergelijke gedetailleerde regeling moet worden vastgelegd in een decreet. Mevrouw *Lies Jans* verklaart zich akkoord met minister Vandeurzen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t antwoordt dat een decretale bepaling zekerheid biedt.

Amendement nr. 15 wordt met 1 stem tegen 8 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.

Artikel 14 wordt met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 15

Artikel 15 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 16

Amendement nr. 16A strekt ertoe in het eerste lid punt 3° te schrappen.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t schrapt het recht op filmen in kinderopvangvoorzieningen en het recht op huiszoeking. Zij vindt deze vormen van toezicht te verregaand. Ze herinnert eraan dat voor het verrichten van een huiszoeking door de politie een huiszoekingsbevel van de rechter noodzakelijk is.

Amendement nr. 16B strekt ertoe in het eerste lid punt 4° te vervangen door: “4° het recht van meting, monsterneming en analyse;”.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t zegt dat de term ‘recht van onderzoek van zaken’ verwarring schept. Zelfs de Raad van State verstaat er huiszoeking onder. Teneinde duidelijkheid te scheppen denkt ze dat beter wordt gesproken van het recht metingen te doen, monsters te nemen en analyses te doen.

Amendement nr. 16C strekt ertoe aan het eerste lid een zin toe te voegen, die luidt als volgt: “De toezichthouder controleert uitsluitend de naleving van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten.”.

Mevrouw Vera Van der Borgh t zegt dat het totaal onduidelijk is wat het agentschap Zorg-inspectie allemaal controleert. Bij de organisatoren van kinderopvang wekt dat de indruk van grote willekeur en partijdigheid. Het lijkt duidelijk dat de toezichthouder alleen de naleving van decreten en uitvoeringsbesluiten controleert, en niet van allerlei aanbevelingen van Kind en Gezin die geen juridische waarde hebben. Op deze wijze wordt het duidelijk voor voorzieningen waaraan zij zich moeten houden en is er geen ruimte voor willekeur bij de inspectie.

Mevrouw *Marijke Dillen* zegt dat artikel 16 heel verregaande implicaties heeft. Ze is van oordeel dat het artikel juridisch gezien niet in orde is. Om informatiedragers voor korte tijd mee te nemen is bijvoorbeeld toestemming van een onderzoeksrechter nodig. De instanties die in artikel 15 als toezichthouder worden aangesteld, zijn niet bevoegd om informatiedragers mee te nemen. Het kan niet de bedoeling zijn dat een onderzoek op basis van een manke decretale bepaling nietig wordt verklaard. Toezicht is nodig om een decretale bepaling te handhaven, maar het toezicht moet op een juridisch correcte wijze bepaald worden.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat de tekst – na opmerkingen van de Raad van State en de Privacycommissie – is aangepast in overleg met de Privacycommissie. Het kan enkel om functionele bevoegdheden gaan die proportioneel uitgeoefend moeten worden.

Daarnaast moet de Vlaamse Regering specifieke regels bepalen. Wanneer het recht op privacy verzoend moet worden met het feit dat handhaving veronderstelt dat een aantal vaststellingen wordt gedaan, moet voor een specifieke en nauwkeurige regeling gezorgd worden. In het uitvoeringsbesluit zal met deze elementen rekening worden gehouden. Indien bepaalde vormen van toezicht een rechterlijk mandaat vereisen, zal het uitvoeringsbesluit daar melding van maken.

Mevrouw *Marijke Dillen* geeft er de voorkeur aan dergelijke fundamentele en verregaande aangelegenheid bij decreet te regelen. Ze twijfelt voorts of de tekst voldoende is aangepast aan de opmerkingen van Raad van State en de Privacycommissie. Ze raadt de minister aan een en ander grondig te laten onderzoeken.

Minister *Jo Vandeurzen* zal het uitvoeringsbesluit laten toetsen op alle mogelijke juridische aspecten.

Amendement nr. 16 wordt met 3 stemmen tegen 8 niet aangenomen.

Artikel 16 wordt met 8 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 17

Artikel 17 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikelen 18 en 19

De artikelen 18 en 19 worden zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 20

Mevrouw *Marijke Dillen* keurt dit artikel niet goed omdat het een verregaande bevoegdheidsoverdracht aan Kind en Gezin inhoudt.

Artikel 20 wordt met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding niet aangenomen.

Artikel 21

Mevrouw Marijke Dillen begrijpt dat wordt opgetreden tegen het zwarte circuit. Sommige gezinnen nemen iemand in dienst om in huis op de eigen kinderen te passen. In een aantal gevallen staat die persoon tegelijk ook in voor de opvang van kinderen uit de buurt. De spreekster wil vernemen of dit voorbeeld beschouwd kan worden als een kinderopvangvoorziening georganiseerd zonder vergunning.

Minister *Jo Vandeurzen* zegt dat een au pair, een babysit of huispersoneel niet onder dit decreet vallen als ze uitsluitend zorg dragen voor de eigen kinderen van het gezin dat hen in dienst heeft genomen. Indien een au pair, een babysit of huispersoneel evenwel systematisch en tegen betaling op de eigen kinderen en op kinderen uit de buurt past, is er strikt gezien sprake van kinderopvang en moet aan de vergunningsvoorwaarden worden voldaan. Aangezien er geen precedenten bekend zijn, zal in dergelijke dossiers moeten worden gezocht naar de aangewezen aanpak. Uiteindelijk gaat het om een beslissing die één of meerdere gezinnen in de privésfeer nemen. Het is niet de bedoeling van dit ontwerp van decreet om spontane regelingen en afspraken tussen mensen aan een vergunningsplicht te onderwerpen.

Artikel 21 wordt met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding aangenomen.

Artikel 22

Mevrouw *Vera Van der Borgh* heeft bezwaar tegen het feit dat de geldboete kan variëren van 100 tot 100.000 euro.

Mevrouw *Marijke Dillen* merkt op dat dit een gebruikelijke formulering is. Daarnaast is zij van oordeel dat een termijn van vijftien werkdagen om beroep aan te tekenen te kort is. Zij stelt voor deze termijn te verlengen tot één maand en dient daartoe amendement nr. 17 in, dat ertoe strekt in het derde lid, op de tweede regel, de woorden “binnen een termijn van vijftien werkdagen” te vervangen door de woorden “binnen een termijn van een maand”.

De heer *Felix Strackx* vindt de bepalingen over de toezichthouders, toezichtrechten en bestuurlijke geldboetes zodanig streng dat hij niemand nog durft aan te raden in het beroep te stappen. Hij vreest dat deze bepalingen de gewenste uitbreiding van de sector in gevaar brengen.

De heer *Tom Dehaene* vindt het niet aangewezen om de bestuurlijke geldboete als sanctie te vervangen door het intrekken van de vergunning of een gevangenisstraf.

Amendement nr. 17 wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 22 wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 23 tot en met 26

De artikelen 23 tot en met 26 worden zonder opmerkingen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 27

Artikel 27 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Artikelen 28 tot en met 30

De artikelen 28 tot en met 30 worden zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 31

Amendement nr. 18 strekt ertoe in de voorgestelde tekst, derde lid, op de tweede regel, de woorden “binnen een termijn van vijftien werkdagen” te vervangen door de woorden “binnen een termijn van een maand”.

Mevrouw *Marijke Dillen* verwijst naar haar motivering bij amendement nr. 17 op artikel 22.

Amendement nr. 18 wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 31 wordt met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 32 tot en met 34

De artikelen 32 tot en met 34 worden zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 34/1

Amendement nr. 19 strekt ertoe aan hoofdstuk 8 een artikel 34/1 toe te voegen, dat luidt als volgt: “Art. 34/1. Het decreet van 7 mei 2004 houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006, wordt opgeheven.”.

Mevrouw *Griet Coppé* zegt dat het Vlaams Parlement op 5 mei 2004 het decreet houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang goedkeurde. Het decreet voert een stelsel van dienstencheques in met het oog op het uitbreiden van het aanbod van kinderopvang, met name in de woning van de gebruikers, en de toekenning van een tegemoetkoming aan de gezinnen in de kosten voor die kinderopvang.

In het regeerakkoord 2004-2009 nam de Vlaamse Regering het engagement om de flexibele en occasionele kinderopvang beter uit te bouwen. Ter uitvoering van dit engagement werd het ‘Actieplan flexibele en occasionele kinderopvang’ uitgewerkt. Dit actieplan omvat een complementair pakket van maatregelen om tegemoet te komen aan de nood aan flexibele en occasionele kinderopvang. Het actieplan werd door de Vlaamse Regering goedgekeurd op 31 maart 2006.

Om voormeld actieplan uit te voeren, werd het decreet van 7 mei 2004 gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006.

Op 16 mei 2007 werd het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang goedgekeurd, en kon aldus in Vlaanderen een systeem van dienstencheques voor kinderopvang van start gaan.

Aangezien uit de evaluatie bleek dat het systeem onvoldoende werkte, werd het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007 betreffende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2008, opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008, met ingang van 1 januari 2009.

Het decreet van 7 mei 2004 bleef evenwel bestaan, om zo de mogelijkheid te laten voor een aangepaste regeling, en een aangepast besluit van de Vlaamse Regering. Met het oog op een aangepaste regeling werden proeftuinen opgezet, voor een beperkte duur (tot juni 2010), maar ook hierin werd geen succes gezien. Het decreet van 7 mei 2004 blijft zonder uitwerking, en er wordt niet direct in een uitvoering voorzien. Vanuit goed bestuur wordt dit decreet bijgevolg best opgeheven.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t kan zich onmogelijk akkoord verklaren met dit amendement. Ze stelt vast dat de meerderheid niet geneigd is initiatieven te steunen die de combinatie van arbeid en gezin vlotter maken.

De heer *Tom Dehaene* antwoordt dat kinderopvang met dienstencheques geen werkbare formule is.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t zegt dat de proefprojecten voor kinderopvang met dienstencheques zijn opgezet met de bedoeling ze te laten mislukken. Er is (vooral onder vrouwen) een grote behoefte aan bijkomende mogelijkheden om arbeid en gezin vlot te combineren. Dit systeem biedt ook voordelen voor de kinderen omdat ze langer thuis kunnen blijven. Ze begrijpt niet waarom een gezinspartij zich tegen dergelijk gezinsvriendelijk systeem verzet.

De heer *Tom Dehaene* zegt dat opvang aan huis mogelijk blijft. Door dit amendement kan opvang aan huis niet langer met dienstencheques betaald worden.

Mevrouw *Vera Van der Borgh*t blijft van oordeel dat ouders de gelegenheid moeten hebben om kinderopvang met dienstencheques te betalen en betreurt dat deze mogelijkheid wordt geschrapt.

Amendement nr. 19 wordt met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 35

Artikel 35 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Artikel 36

Artikel 36 wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

VI. EINDSTEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt met 8 stemmen tegen 3 aangenomen.

Tom DEHAENE,
voorzitter

Griet COPPÉ
Felix STRACKX
Lies JANS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

CAW	centrum algemeen welzijnswerk
IKG	inkomensgerelateerd
OCMW	openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn
OESO	Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling
OOJK	onderwijs en opvang van het jonge kind
RSZ	Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
SAR WGG	Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
UNICEF	United Nations Children's Fund
UnieKO	erkende beroepsvereniging voor de zelfstandigen in de kinderopvang in Vlaanderen en Brussel
VIA	Vlaams Intersectoraal Akkoord voor de Socialprofitsector
Vlor	Vlaamse Onderwijsraad
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen****Afdeling 1. Afbakening en definities**

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° Kind en Gezin: het intern verzelfstandigd agentschap, opgericht bij het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 2° kinderopvang: kinderopvang van baby's en peuters, namelijk het beroepsmatig en tegen betaling opvoeden, bijdragen aan de ontwikkeling en verzorgen van baby's en peuters tot ze naar de kleuterschool, vermeld in artikel 3, 26°, van het decreet basis-onderwijs van 25 februari 1997, gaan;
- 3° kinderopvanglocatie: een vestigingsplaats waar kinderopvang georganiseerd wordt;
- 4° organisator: de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die kinderopvang organiseert;
- 5° verantwoordelijke: de persoon die door de organisator is aangewezen om de kwaliteitsvolle werking van de kinderopvanglocatie dagelijks te regelen;
- 6° kinderbegeleider: de persoon die door de organisator is aangewezen om de kinderen op te voeden, bij te dragen tot hun ontwikkeling en hen te verzorgen;
- 7° startvoorwaarde: de voorwaarde waaraan een organisator van kinderopvang moet voldoen voor de start van de werking van de kinderopvanglocatie om een vergunning te krijgen;
- 8° werkingsvoorwaarde: de voorwaarde waaraan een organisator van een vergunde kinderopvanglocatie moet voldoen om de vergunning te behouden;
- 9° lokaal bestuur: het gemeentebestuur en het bestuur van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Voor de gemeenten uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad worden de opdrachten van het lokaal bestuur opgenomen door de Vlaamse Gemeenschapscommissie;
- 10° lokaal loket kinderopvang: neutraal informatie- en ondersteuningspunt voor gezinnen met een vraag naar kinderopvang, in de vorm van een netwerk van actoren die relevant zijn voor kinderopvang;
- 11° toezichthouder: de organisatie die één of meerdere toezichtperso(o)n(en) aanwijst om ter plaatse te laten vaststellen of de organisator de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan naleeft, om Kind en Gezin daarover te adviseren;
- 12° toezichtpersoon: het personeelslid van de toezichthouder dat toezicht houdt;
- 13° Zorginspectie: het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Zorginspectie, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap Zorginspectie;
- 14° tegelijk aanwezige kinderen: alle baby's, peuters en kinderen die naar de basisschool gaan, en wat de kinderen die deel uitmaken van het gezin van de kinderbegeleider gezinsopvang betreft tot het einde van de kleuterschool, die gelijktijdig in de kinderopvanglocatie aanwezig zijn;
- 15° zorgregio: zorgregio niveau kleine stad, vermeld in artikel 2, 5°, van het decreet van 23 mei 2003 betreffende de indeling in zorgregio's en betreffende de samenwerking en programmatie van gezondheidsvoorzieningen en welzijnsvoorzieningen. De gemeenten behorend tot het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad worden beschouwd als één aparte zorgregio;
- 16° kwalificatie: een afgerond en ingeschaald geheel van competenties;
- 17° competentie: de bekwaamheid om kennis, vaardigheden en attitudes in het handelen geïntegreerd aan te wenden voor maatschappelijke activiteiten.

Onder meer de volgende activiteiten worden niet beschouwd als kinderopvang met betrekking tot baby's en peuters:

- 1° jeugdhulp als vermeld in artikel 2, 5°, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp;
- 2° het bieden van exclusieve zorg aan kinderen met een handicap;
- 3° het bieden van medische zorg aan kinderen;
- 4° het passen op kinderen van klanten of bezoekers.

Afdeling 2. Doelstellingen en beginselen

Art. 3. De Vlaamse Gemeenschap beoogt met kinderopvang een dienstverlening aan gezinnen die een economische, pedagogische en sociale functie heeft, die kwaliteitsvol, beschikbaar, betaalbaar en rechtstreeks toegankelijk is voor elk kind zonder onderscheid, in aanvulling op de opvoeding van het kind in zijn gezin, met respect voor de draagkracht van het kind, zijn thuismilieu en de keuzevrijheid van het gezin.

Binnen het beschikbare aanbod aan kinderopvang heeft elk gezin met een behoefte aan kinderopvang, recht op kinderopvang. De Vlaamse Gemeenschap beoogt tegen 2016 een aanbod voor minstens de helft van de kinderen jonger dan drie jaar, en vanaf 2020 voor alle gezinnen met een behoefte aan kinderopvang, binnen een afgesproken budgettair kader.

De kinderopvang wordt in de Vlaamse Gemeenschap uitgebouwd met als doel aan alle gezinnen die behoefte hebben aan kinderopvang binnen een redelijke termijn en op een redelijke afstand een kwaliteitsvolle en betaalbare opvangplaats te kunnen aanbieden.

Lokale loketten, zoals vermeld in artikel 13, moeten voor alle gezinnen de toegankelijkheid van kinderopvanglocaties, vermeld in het eerste lid, bevorderen.

Zolang het aanbod niet volstaat voor alle gezinnen met een behoefte aan kinderopvang, bepaalt de Vlaamse Regering in functie van de toegankelijkheid welke groepen bij voorrang kunnen gebruik maken van het aanbod waarvoor de organisator een subsidie ontvangt als vermeld in artikel 8 en 9.

De Vlaamse Regering houdt bij de programmering van de vergunningen, zoals vermeld in artikel 8 en 9, rekening met een wetenschappelijk onderbouwde raming van de behoefte aan kinderopvang die minstens uitgaat van:

- 1° de vastgestelde nataliteit en de prognose van de toekomstige nataliteit in het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest;
- 2° het aantal kinderen dat kinderopvang gebruikt;
- 3° de gezinskenmerken en de werksituatie van gezinnen met niet-schoolgaande kinderen, vooral in het kader van de stimulering van de tewerkstellingsgraad;
- 4° het aantal plaatsen in vergunde kinderopvanglocaties en de bezetting ervan;
- 5° de kenmerken van de gemeente.

Hoofdstuk 2. Vergunningsstelsel

Afdeling 1. Vergunningsplicht

Art. 4. Een organisator moet over een of meer van de volgende vergunningen van Kind en Gezin beschikken om kinderopvang te kunnen organiseren:

- 1° vergunning voor gezinsopvang, als de kinderopvang plaatsvindt buiten de gezinswoning van het kind, voor maximaal acht tegelijk aanwezige kinderen;
- 2° vergunning voor groepsopvang, als de kinderopvang plaatsvindt buiten de gezinswoning van het kind, en er minimaal negen tegelijk aanwezige kinderen kunnen zijn;
- 3° vergunning voor opvang aan huis, als de organisator van kinderopvang uitsluitend kinderen in hun eigen gezinswoning opvangt.

Een natuurlijke persoon die kinderopvang organiseert in een kinderopvanglocatie in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, kan vrijwillig een vergunning aanvragen bij Kind en Gezin.

Een vergunning wordt toegekend door Kind en Gezin als uit passend onderzoek door een toezichthouder of door Kind en Gezin, zoals vermeld in artikel 16, blijkt dat de organisator van de kinderopvanglocatie voldoet aan de startvoorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Als de organisator voldoet aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, geldt een vergunning voor onbepaalde duur, met behoud van de toepassing van artikel 19.

De organisator meldt tijdig de tijdelijke of definitieve stopzetting van de kinderopvang of elke wijziging die gevolgen heeft voor de vergunning aan Kind en Gezin en aan de gezinnen van de op te vangen kinderen.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure voor de aanvraag, de toekenning, de wijziging, de schorsing en de opheffing van de vergunning, inclusief de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen, evenals de procedure om een sanctie op te leggen als een stopzetting of een wijziging die gevolgen heeft voor de vergunning, niet of niet tijdig wordt gemeld.

Art. 5. De vergunning voor groepsopvang en de vergunning voor gezinsopvang bevatten minstens de volgende gegevens:

- 1° de organisator;
- 2° de vestigingsplaats;
- 3° het aantal vergunde kinderopvangplaatsen, namelijk het maximaal toegestane aantal tegelijk aanwezige kinderen in de kinderopvanglocatie;
- 4° de datum van de toekenning van de vergunning.

De vergunning voor opvang aan huis bevat minstens de gegevens, vermeld in het eerste lid, 1° en 4°.

De Vlaamse Regering kan bijkomende op te nemen gegevens bepalen.

Als de gegevens, vermeld in het eerste en het tweede lid, die op de uitgereikte vergunning staan, niet meer met de werkelijkheid overeenstemmen of als er anderszins aanleiding bestaat om die gegevens te wijzigen, moet een nieuwe of aangepaste vergunning worden aangevraagd volgens de procedure, vermeld in artikel 4, zesde lid.

Afdeling 2. Vergunningsvoorwaarden

Art. 6. §1. De organisator voldoet voor zijn kinderopvanglocatie minstens aan alle voorwaarden met betrekking tot:

- 1° de infrastructuur, minstens de ruimte, bestemd voor kinderopvang, de uitrusting en de inrichting ervan;
- 2° de veiligheid en de gezondheid, met inbegrip van specifieke brandveiligheidsvoorschriften voor kinderopvanglocaties, met behoud van de toepassing van de federale basisnormen voor de brandveiligheid van gebouwen;
- 3° de omgang met de kinderen en de gezinnen, waaronder minstens:
 - a) het respecteren van de fysieke en de psychische integriteit van elk kind;
 - b) het niet discrimineren van kinderen en gezinnen. Er mogen geen voorwerpen of tekenen aanwezig zijn die blijf geven van discriminatie of die racistisch, xenofob of onwettig zijn, als de aanwezige voorwerpen of tekenen een nadelige invloed op de kinderen kunnen hebben;

- c) het pedagogische beleid en de pedagogische ondersteuning met het oog op het stimuleren van de ontwikkeling van elk kind op lichamelijk, cognitief, sociaal-emotioneel, communicatief, creatief en moreel vlak, en met het oog op het waarborgen van het welbevinden en de betrokkenheid van elk kind;
- d) de betrokkenheid en de participatie van de gezinnen, met inbegrip van de periodieke evaluatie van de tevredenheid van de gezinnen en de communicatie met de gezinnen, en met inbegrip van de informatie van Kind en Gezin over de vergunning;
- e) het huishoudelijk reglement en de schriftelijke overeenkomst met de gezinnen;
- 4° de personen werkzaam in de kinderopvanglocatie, minstens met betrekking tot:
 - a) de verantwoordelijke, zoals zijn kwalificatie, te volgen vorming en zijn actieve kennis van de Nederlandse taal;
 - b) de kinderbegeleider, zoals zijn kwalificatie, te volgen vorming, het aantal kinderbegeleiders in verhouding tot het aantal tegelijk aanwezige kinderen en voor minstens één van de kinderbegeleiders de actieve kennis van de Nederlandse taal;
- 5° het organisatorische management van de kinderopvanglocatie, minstens de verantwoordelijkheidstoedeling, de leefgroepindeling, de financiële werking, het kwaliteitsbeleid en de klachtenbehandeling;
- 6° de samenwerking met Kind en Gezin, het lokaal loket kinderopvang en het lokaal bestuur.

§2. Wat de vergunning voor gezinsopvang en voor opvang aan huis betreft, beschikt de organisator voor de kinderbegeleider, in aanvulling op de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, over een attest draagkracht. Dit attest bevat minstens de beslissing van een organisatie die na onderzoek heeft vastgesteld voor hoeveel tegelijk aanwezige kinderen de kinderbegeleider draagkracht heeft om ze op te vangen. Onder draagkracht wordt verstaan: de bekwaamheid om aan kinderopvang te doen, rekening houdend met de fysieke en psychische conditie van de kinderbegeleider en met het geheel van ondersteunende en belastende factoren in de context van de kinderbegeleider, zoals gezinssituatie, sociaal netwerk en infrastructuur.

De organisatie, vermeld in het eerste lid, beantwoordt aan de voorwaarden, zoals bepaald door de Vlaamse Regering, die minstens betrekking hebben op de kennis van het kinderopvanglandschap, ervaring in het selecteren of evalueren van medewerkers van de eigen organisatie of van andere organisaties en het beschikken over een methode om de draagkracht voor kinderopvang na te gaan.

§3. De vergunningsvoorwaarden, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, 1°, gelden niet voor de organisator van opvang aan huis.

§4. De organisator beschikt voor zichzelf, voor de verantwoordelijke, voor de kinderbegeleider en voor elke andere meerderjarige persoon die in de kinderopvanglocatie direct contact heeft met de opgevangen kinderen, over een recent uittreksel uit het strafregister model 2, of een gelijkwaardig document voor wie niet in België gedomicilieerd is, en waaruit onberispelijk gedrag in verband met het omgaan met kinderen blijkt.

De organisator beschikt voor iedereen die in de kinderopvanglocatie direct contact heeft met de opgevangen kinderen, over een recent attest van medische geschiktheid.

Voor de vergunning voor opvang aan huis geldt deze voorwaarde voor de kinderbegeleider. Het uittreksel en het attest worden bewaard door de organisator.

§5. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot paragraaf 1 tot en met paragraaf 4, en maakt daarbij een onderscheid tussen de startvoorwaarden en de werkingsvoorwaarden.

De Vlaamse Regering bepaalt de competenties voor kinderopvang.

§6. De inachtneming van de specifieke brandveiligheidsvoorschriften, vermeld in artikel 6, paragraaf 1, 2°, wordt vastgelegd in een attest over brandveiligheid. Dat attest wordt afgegeven door de burgemeester van de gemeente waarin de kinderopvanglocatie gelegen is, met de medewerking van de territoriaal bevoegde brandweerdienst. De Vlaamse Regering kan voorzien in meerdere attesten, die verschillen volgens de mate waarin de specifieke brandveiligheidsvoorschriften in acht genomen zijn.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels, minstens het model en de geldigheidsduur van het attest of van elk van de attesten, de regels voor de afgifte en de verlenging van het attest of de attesten. De Vlaamse Regering kan bovendien voorzien in de mogelijkheid van beroep tegen een beslissing van de burgemeester tot weigering van een attest dat de organisatie van een kinderopvanglocatie mogelijk maakt, of tegen het uitblijven van een beslissing van de burgemeester over het afgeven of verlengen van een attest.

§7. De Vlaamse Regering kan, op vraag van een organisator, een afwijking toestaan op de naleving van bepaalde vergunningsvoorwaarden die zijn vastgelegd ter uitvoering van paragraaf 1 tot en met paragraaf 4, op voorwaarde dat de veiligheid van de kinderen en de medewerkers, en de kwaliteit van de kinderopvang voldoende gewaarborgd zijn. De Vlaamse Regering bepaalt de regels om die afwijking toe te staan.

Hoofdstuk 3. Subsidiëring

Art. 7. De organisator met een vergunning voor gezinsopvang of een vergunning voor groepsopvang kan een basissubsidie ontvangen van Kind en Gezin.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de basissubsidie, waaronder minstens de voorwaarden voor de actieve taalkennis van het Nederlands voor de kinderbegeleiders, en het gebruik van het Nederlands in de werking van de kinderopvanglocatie.

Art. 8. §1. De organisator met een vergunning voor gezinsopvang of een vergunning voor groepsopvang kan bovenop de subsidie, vermeld in artikel 7, een subsidie ontvangen van Kind en Gezin voor de realisatie van kinderopvang waarvoor de gezinnen betalen op basis van het inkomen, en voor de realisatie van de toegang tot de kinderopvang voor gezinnen die beantwoorden aan kenmerken die bij voorrang betrekking hebben op:

- 1° de werksituatie, met minstens het kenmerk dat kinderopvang noodzakelijk is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt of om een beroepsgerichte opleiding in het kader hiervan te kunnen volgen, en verder:
- 2° de financiële situatie;
- 3° de gezinssamenstelling.

§2. Behoudens de bepalingen in §1 geldt ten aanzien van de kinderopvanglocaties in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad een voorrang voor kinderen waarvan minstens één ouder het Nederlands voldoende machtig is en dit ten belope van maximaal 55 percent van hun opvangcapaciteit.

Om van deze voorrangsregel gebruik te kunnen maken, toont de ouder op een van de volgende wijzen aan dat hij het Nederlands in voldoende mate machtig is:

- 1° door het voorleggen van minstens het Nederlandstalig diploma van secundair onderwijs of daarmee gelijkwaardig Nederlandstalig studiebewijs;
- 2° door het voorleggen van het Nederlandstalig studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad van het secundair onderwijs of daarmee gelijkwaardig Nederlandstalig studiebewijs;

- 3° door het voorleggen van het bewijs dat hij het Nederlands beheerst minstens op niveau B1 van het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Talen. Dit gebeurt op basis van een van de volgende stukken:
- a) een studiebewijs van door de Gemeenschap erkend, gefinancierd of gesubsidieerd onderwijs of een daarmee gelijkwaardig Nederlandstalig studiebewijs, dat het vereiste niveau van kennis van het Nederlands aantoont;
 - b) een attest van niveaubepaling uitgevoerd door een Huis van het Nederlands dat het vereiste niveau van kennis van het Nederlands aantoont;
- 4° door het voorleggen van het bewijs van voldoende kennis van het Nederlands na het afleggen van een taalexamen bij het selectiebureau van de federale overheid;
- 5° door het voorleggen van het bewijs dat hij negen jaar als regelmatige leerling onderwijs heeft gevolgd in het Nederlandstalige lager en secundair onderwijs. Dit gebeurt op basis van attesten daartoe uitgereikt door de betrokken schoolbesturen.

De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° de nadere regels voor de prijs van de kinderopvang voor de gezinnen, met inbegrip van het principe dat de gezinnen betalen voor de door hen gereserveerde kinderopvangdagen;
- 2° de voorrangsregels voor de toegang, vermeld in het eerste lid, waarbij absolute voorrang is in het kader van de werksituatie, de minimaal te behalen resultaten op dat vlak en de wijze waarop die resultaten worden gemeten;
- 3° de nadere regels voor de kenmerken, vermeld in het eerste lid, en de wijze waarop ze formeel worden vastgesteld.

Art. 9. De organisator met een vergunning voor gezinsopvang of een vergunning voor groepsopvang kan bovenop de subsidie, vermeld in artikel 8, een subsidie ontvangen van Kind en Gezin voor de realisatie van kinderopvangopdrachten ter ondersteuning van kwetsbare gezinnen, waaronder de bestrijding van armoede in gezinnen, en voor de realisatie van toegang voor die gezinnen. Kwetsbare gezinnen zijn gezinnen die minstens beantwoorden aan verschillende van de hieronder vermelde basiscriteria:

- 1° de werksituatie;
- 2° de financiële situatie;
- 3° de gezinssamenstelling;
- 4° de gezondheid en de zorgsituatie;
- 5° het opleidingsniveau.

De Vlaamse Regering bepaalt de opdrachten en de regels, die minstens inhouden welke groepen bij voorrang toegang hebben tot kinderopvang met de subsidie, en dat de organisatoren van kinderopvang met de subsidie onderling en met het lokaal loket kinderopvang samenwerken met het oog op een opnamebeleid dat afgestemd is op kwetsbare gezinnen en tevens de basiscriteria, vermeld in het eerste lid, en de wijze waarop ze formeel worden vastgesteld.

Art. 10. De organisator met een vergunning voor gezinsopvang of met een vergunning voor groepsopvang kan bovenop de subsidies, vermeld in artikel 7, 8 en 9, een subsidie ontvangen van Kind en Gezin voor:

- 1° de organisatie van kinderopvang met flexibele openingstijden;
- 2° de organisatie van inclusieve kinderopvang voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte;
- 3° de ondersteuning van specifieke opdrachten;
- 4° de eenmalige ondersteuning van andere opdrachten.

Art. 11. Kind en Gezin kan een subsidie toekennen aan:

- 1° de initiatiefnemer of de structuur die de organisatie van het lokaal loket kinderopvang op zich neemt voor de opdrachten, vermeld in artikel 13;
- 2° de organisator met een vergunning voor opvang aan huis.

Art. 12. §1. De subsidies, vermeld in artikel 7 tot en met 11, kunnen alleen binnen de perken van het daarvoor vastgelegde budget worden toegekend.

De Vlaamse Regering legt de programmatieregels vast, minstens voor de subsidies vermeld in artikel 8, 9, en 10, 1° en 2°, waaronder het feit dat ze minstens per zorgregio worden toegekend, en bepaalt de nadere regels voor die subsidie.

§2. De beslissing over de subsidies, vermeld in artikel 7 tot en met 9, en artikel 10, 1° en 2°, bevat minstens de volgende gegevens:

- 1° de organisator;
- 2° het aantal plaatsen waarvoor een subsidie wordt gegeven, dat nooit hoger kan liggen dan het aantal vergunde kinderopvangplaatsen, vermeld in artikel 5, eerste lid, 3°.

Hoofdstuk 4. Lokaal loket kinderopvang

Art. 13. Binnen een gemeente is er één lokaal loket kinderopvang met de volgende opdrachten:

- 1° de registratie van de vragen naar kinderopvang en van de voorkeur van gezinnen voor kinderopvangplaatsen coördineren, zodat een gezin slechts één vraag hoeft te stellen in functie van wat wordt vermeld in punt 2°. Het lokaal loket kinderopvang maakt daarvoor gebruik van het informatie- en registratiesysteem, vermeld in artikel 6, §1, 3°, van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 2° gezinnen binnen een redelijke termijn informeren over beschikbare kinderopvangplaatsen en hen zo nodig in contact brengen met de kinderopvanglocaties, met aandacht voor maatschappelijk kwetsbare gezinnen;
- 3° samenwerken met alle kinderopvanglocaties binnen het werkingsgebied, met instanties die werken met gezinnen die kinderopvangvragen kunnen hebben, en met andere lokale loketten kinderopvang in functie van de opdrachten, vermeld in punt 1° en 2°;
- 4° het lokaal bestuur of de lokale besturen, de organisatoren van kinderopvang en Kind en Gezin informeren over de vragen naar kinderopvangplaatsen.

Het lokaal loket kinderopvang krijgt gestalte doordat binnen het Lokaal Overleg Kinderopvang, dit is de gemeentelijke adviesraad inzake kinderopvang, ter uitvoering van artikel 6, §3, van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, een initiatiefnemer wordt aangewezen of een structuur wordt gecreëerd om het lokaal loket kinderopvang te organiseren. Elke lokale actor die relevant is voor kinderopvang, kan de organisatie op zich nemen. Als er geen initiatiefnemer wordt aangewezen of als er geen structuur wordt gecreëerd en een operationeel werkend lokaal loket kinderopvang ontbreekt, neemt het lokaal bestuur de organisatie ervan op zich.

Het lokaal loket kinderopvang kan betrekking hebben op verschillende gemeenten binnen de grenzen van de zorgregio.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels.

Hoofdstuk 5. Vernieuwende projecten

Art. 14. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen om vernieuwende projecten inzake kinderopvang die niet onder de toepassing van de bepalingen in dit decreet vallen, te organiseren en te laten subsidiëren door Kind en Gezin.

Hoofdstuk 6. Handhaving

Afdeling 1. Toezicht

Onderafdeling 1. Toezichthouders

Art. 15. De Vlaamse Regering kan toezichthouders aanwijzen naast Zorginspectie. Dit gebeurt op basis van regels die de Vlaamse Regering heeft bepaald voor:

- 1° de toezichtopdracht;
- 2° de voorwaarden waaraan de toezichthouder en de toezichtperso(o)n(en) moeten voldoen, minstens met betrekking tot de vereiste expertise, de vereiste kwalificaties en de onafhankelijkheid ten opzichte van de organisator;
- 3° de voorafgaande machtiging door de Vlaamse Regering;
- 4° de controle op de toezichthouder;
- 5° de prijs die voor het toezicht gevraagd wordt, en wie die prijs betaalt;
- 6° de verhouding met Zorginspectie en met Kind en Gezin.

Bij de uitoefening van zijn toezichtopdracht draagt de toezichtpersoon een legitimatiebewijs bij zich dat hij, op verzoek, meteen voorlegt. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere inhoud en het model van het legitimatiebewijs en bepaalt ook welk bestuursorgaan het legitimatiebewijs uitreikt.

Kind en Gezin oefent toezicht uit op stukken.

Onderafdeling 2. Toezichtrechten

Art. 16. De toezichtpersoon beschikt over de volgende toezichtrechten, waarvan de toezichtpersoon alleen gebruik maakt als dat relevant en noodzakelijk is om de toezichtopdracht te vervullen:

- 1° het recht op toegang in de ruimten die gebruikt worden voor kinderopvang gedurende de openingstijden van de kinderopvanglocatie. De aanvraag van een vergunning bevat een toestemming van alle meerderjarige natuurlijke personen die de lokalen bewonen om controlebezoeken te laten uitvoeren in de bewoonde lokalen die voor kinderopvang dienen;
- 2° het recht om inzage te vorderen in documenten en andere informatiedragers die verband houden met kinderopvang. Daarvoor mag hij zich die informatiedragers laten voorleggen op de plaats die hij aanwijst. Hij mag zich van de documenten en andere informatiedragers kosteloos een kopie laten verstrekken of er zelf een kopie van maken. Als hij ter plaatse geen kopieën kan maken, mag hij de informatiedragers voor korte tijd meenemen om ze in te kijken of om ze te kopiëren, tegen afgifte van een schriftelijk ontvangstbewijs met een inventaris van de informatiedragers in kwestie;
- 3° het recht om vaststellingen te doen van mogelijke schendingen van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan in de ruimten die gebruikt worden voor kinderopvang, met behulp van audiovisuele middelen. Identificeerbare personen en voorwerpen mogen alleen op de audiovisuele middelen voorkomen als dat relevant en noodzakelijk is;
- 4° het recht van onderzoek van zaken, zoals het recht van monsterneming en analyse;
- 5° het recht om bij de uitoefening van zijn toezichtopdracht de bijstand van de politie te vorderen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels.

De toezichtpersonen oefenen de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, uit met het oog op het toezicht op de naleving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Bij de uitoefening van de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, staan de toezichthouder en de toezichtpersoon ervoor in dat de middelen die de toezichtpersoon aanwendt, passend en noodzakelijk zijn voor het toezicht op de naleving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 17. De toezichtpersoon maakt een verslag op van zijn toezichtbezoek en stelt, in voorkomend geval, inbreuken vast in een verslag van vaststelling. Als een kopie van de verslagen naar de organisator is gestuurd, hebben deze verslagen bewijswaarde tot het bewijs van het tegendeel.

De organisator heeft het recht om binnen een termijn van veertien kalenderdagen na de schriftelijke kennisgeving schriftelijke opmerkingen over de inhoud van het verslag aan de toezichthouder over te maken.

De toezichthouder voegt de eventuele schriftelijke opmerkingen van de organisator bij het verslag van vaststelling dat hij aan Kind en Gezin bezorgt.

Op basis van het ontvangen verslag van vaststelling van de toezichthouder onderneemt Kind en Gezin zo nodig verdere stappen volgens de bepalingen, vermeld in artikel 18 tot en met 22. Kind en Gezin stelt de organisator daarvan in kennis.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels.

Afdeling 2. Aanmaning

Art. 18. Als wordt vastgesteld dat een organisator de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan niet naleeft, wordt de organisator schriftelijk aangemaand door Kind en Gezin. Die aanmaning vermeldt een termijn waarbinnen de organisator moet voldoen aan de niet-nageleefde bepalingen en kan specifieke voorwaarden bevatten om te voldoen aan de niet-nageleefde bepalingen.

Bij dringende noodzakelijkheid kan die aanmaning achterwege gelaten worden en worden onmiddellijk bestuurlijke maatregelen genomen zoals vermeld in afdeling 3.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels.

Afdeling 3. Bestuurlijke maatregelen

Art. 19. Kind en Gezin kan de vergunning wijzigen, schorsen of opheffen als de organisator:

- 1° de bepalingen, vermeld in dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, niet naleeft;
- 2° het door of krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert.

De schorsing van de vergunning heeft van rechtswege de opschorting van de uitoefening van de kinderopvang tot gevolg vanaf de dag die volgt op de datum van de kennisgeving van de beslissing tot schorsing, tot het moment waarop de organisator weer voldoet aan de bepalingen, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De opheffing van de vergunning heeft van rechtswege de sluiting van de kinderopvanglocatie tot gevolg.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels, die minstens de mogelijkheid bevatten om een bezwaar in te dienen.

Art. 20. Kind en Gezin kan de subsidie verminderen, schorsen, stopzetten of terugvorderen als de organisator de bepalingen, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, niet naleeft.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels, die minstens de mogelijkheid bevatten om een bezwaar in te dienen.

Art. 21. Als de kinderopvanglocatie georganiseerd wordt zonder een vergunning van Kind en Gezin als vermeld in artikel 4, of als de vergunning wordt opgeheven, geeft Kind en Gezin een sluitingsbevel aan de organisator met vermelding van de datum waarop de sluiting ingaat. In geval van een imminent en ernstig gevaar voor de gezondheid of veiligheid van de kinderen kan de sluiting onmiddellijk worden opgelegd.

Als de uitoefening van de kinderopvang opgeschort moet worden of als een kinderopvanglocatie moet sluiten, licht Kind en Gezin zo spoedig mogelijk de burgemeester van de gemeente van de kinderopvanglocatie daarover in. De burgemeester gaat na of de opschorting of het sluitingsbevel wordt nageleefd, en informeert Kind en Gezin daarover.

Als na de inwerkingtreding van de schorsing of de sluiting van een kinderopvanglocatie wordt vastgesteld dat de werking ervan niet is stopgezet, gaat de burgemeester, op schriftelijk verzoek van Kind en Gezin, over tot de uitvoering van de bestuurlijke maatregel. Die maatregel wordt op kosten en risico van de organisator uitgevoerd.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels.

Afdeling 4. Bestuurlijke geldboete

Art. 22. Kind en Gezin kan een bestuurlijke geldboete van 100 tot 100.000 euro opleggen als de organisator:

- 1° het door of krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert;
- 2° kinderopvang organiseert zonder vergunning als vermeld in artikel 4;
- 3° de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan niet naleeft.

De bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de dag dat Kind en Gezin het verslag van vaststelling van de toezichthouder ontvangt, en op voorwaarde dat de betrokken organisator de kans heeft gehad om gehoord te worden over de vermeende inbreuk en over de hoogte van de geldboete. De organisator mag zich daarbij laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advocaat of een derde. Als een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarin die moet worden betaald. De kennisgeving van de beslissing aan de betrokkene vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden tegen de beslissing.

De betrokkene kan, op straffe van verval van het recht tot het instellen van het beroep, binnen een termijn van een maand vanaf de kennisgeving van de beslissing waarbij hem een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd tegen die beslissing beroep aantekenen met een verzoekschrift bij de Raad van State. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

Als de betrokkene weigert de bestuurlijke geldboete te betalen, wordt ze bij dwangbevel ingevorderd. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

De vordering tot voldoening van de bestuurlijke geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van de beslissing, vermeld in het tweede lid, of, in geval van beroep, vanaf de datum van de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het opleggen en het betalen van de bestuurlijke geldboete.

Art. 23. Kind en Gezin beheert het budget dat voortkomt uit de bestuurlijke geldboeten, vermeld in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, en besteedt het ten voordele van de kinderopvangsector.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels.

Hoofdstuk 7. Gegevensverzameling en -verwerking

Art. 24. Kind en Gezin verwerkt in uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan minstens de volgende soorten persoonsgegevens:

1° van het kind en van het gezin van het kind:

- a) medische gegevens van het kind in het kader van de handhaving van de vergunnings- en subsidievoorwaarden en in het kader van de beleidsvoorbereiding en -evaluatie;
- b) identificatiegegevens in het kader van de handhaving van de vergunnings- en subsidievoorwaarden, de aanwezigheidsregistratie, het kenbaar maken van genomen maatregelen met betrekking tot de vergunning of subsidiëring, en de facturatie;
- c) gegevens over de vraag naar kinderopvang in het kader van de handhaving van vergunnings- en subsidievoorwaarden, de beleidsvoorbereiding en -evaluatie en de programmatie;
- d) gegevens over het gebruik van de kinderopvanglocatie door gezinnen in het kader van de handhaving van de vergunnings- en subsidievoorwaarden, de beleidsvoorbereiding en -evaluatie, de facturatie, de programmatie en de aanwezigheidsregistratie;
- e) financiële gegevens en gegevens over de gezinssituatie in het kader van de handhaving van de vergunnings- en subsidievoorwaarden, de beleidsvoorbereiding en -evaluatie, de facturatie en de bepaling van de prijs van de kinderopvang voor de gezinnen;
- f) gegevens over de omgang met crisissituaties in de kinderopvanglocatie;
- g) gegevens over de behandeling van klachten over de kinderopvanglocatie;
- h) gegevens over de maatschappelijke kwetsbaarheid in het kader van de handhaving van de subsidievoorwaarden en de beleidsvoorbereiding en -evaluatie;

2° van de organisatoren, de verantwoordelijken, de kinderbegeleiders en eventuele andere medewerkers in het kader van de handhaving van de vergunnings- en subsidievoorwaarden, minstens:

- a) de medische en de gerechtelijke gegevens, minstens een attest van medische geschiktheid en een uittreksel uit het strafregister;
- b) de identificatiegegevens, de opleidingsgegevens en de draagkrachtgegevens;
- c) de gegevens over crisissituaties in de kinderopvanglocatie;
- d) de gegevens over de behandeling van klachten over de kinderopvanglocatie;

3° van elke meerderjarige persoon die in de kinderopvanglocatie direct contact heeft met de opgevangen kinderen, de gegevens, vermeld in punt 2°, a).

De organisator verwerkt ter uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan minstens de volgende soorten persoonsgegevens:

- 1° van het kind en van het gezin van het kind:
 - a) de medische gegevens in het kader van de vergunnings- en subsidievoorwaarden;
 - b) de identificatiegegevens in het kader van de vergunnings- en subsidievoorwaarden, de aanwezigheidsregistratie en de facturatie;
 - c) de gegevens over de vraag naar kinderopvang in het kader van de vergunnings- en subsidievoorwaarden en het beleid van de organisator met betrekking tot de kinderopvanglocatie;
 - d) de gegevens over het gebruik van de kinderopvanglocatie door gezinnen in het kader van de vergunnings- en subsidievoorwaarden, de aanwezigheidsregistratie, de facturatie en het beleid van de kinderopvanglocatie;
 - e) de financiële gegevens en de gegevens over de gezinssituatie in het kader van de vergunnings- en subsidievoorwaarden, de facturatie en de bepaling van de prijs van de kinderopvang voor de gezinnen;
 - f) de gegevens over de maatschappelijke kwetsbaarheid in het kader van de subsidievoorwaarden en het beleid van de organisator met betrekking tot de kinderopvanglocatie;
- 2° van de verantwoordelijken, de kinderbegeleiders en eventuele andere medewerkers in het kader van de vergunnings- en subsidievoorwaarden, minstens:
 - a) de medische en de gerechtelijke gegevens, minstens een attest van medische geschiktheid en een uittreksel uit het strafregister;
 - b) de identificatiegegevens, de opleidingsgegevens en de draagkrachtgegevens;
- 3° van de personen, vermeld in punt 1° en 2°:
 - a) de gegevens over de omgang met crisissituaties in de kinderopvanglocatie;
 - b) de gegevens over de behandeling van klachten over de kinderopvanglocatie;
- 4° van elke meerderjarige persoon die in de kinderopvanglocatie direct contact heeft met de opgevangen kinderen, de gegevens, vermeld in punt 2°, a).

De toezichthouder verwerkt ter uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, minstens de persoonsgegevens, vermeld in het eerste en tweede lid, in het kader van het toezicht op de vergunnings- en subsidievoorwaarden.

Het lokaal loket kinderopvang verwerkt ter uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan minstens de persoonsgegevens van het kind en van het gezin van het kind, meer bepaald de identificatiegegevens, gegevens over de vraag naar kinderopvang en gegevens over de maatschappelijke kwetsbaarheid van het kind en het gezin van het kind in het kader van de opdracht van het lokaal loket kinderopvang.

De bewaartermijn is tien jaar voor de gegevens over de klachten en crisissituaties, en vijf jaar voor de andere gegevens, vermeld in het eerste lid tot en met het vierde lid. Voor de gegevens over de verantwoordelijken, de kinderbegeleiders en de eventuele andere medewerkers begint de termijn te lopen vanaf het einde van hun tewerkstelling.

Hoofdstuk 8. Wijzigingsbepalingen

Art. 25. In artikel 2, 1°, van het decreet van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen worden de woorden “een organisatie die erkend is door de Vlaamse Gemeenschap” vervangen door de zinsnede “een organisatie die erkend of, wat kinderopvang van baby’s en peuters betreft, vergund is door de Vlaamse Gemeenschap”.

Art. 26. In artikel 3, §1, van hetzelfde decreet wordt het woord “erkenningnormen” vervangen door de zinsnede “erkenningnormen of, wat kinderopvang van baby’s en peuters betreft, vergunningsnormen”.

Art. 27. In artikel 9 van hetzelfde decreet wordt het woord “erkenning” vervangen door de zinsnede “erkenning” telkens vervangen door de zinsnede “erkenning of, wat kinderopvang van baby’s en peuters betreft, vergunning”.

Art. 28. In artikel 2, 2°, van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006, worden de woorden “de voorschoolse opvang van kinderen” vervangen door de woorden “kinderopvang van baby’s en peuters”.

Art. 29. In artikel 6 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. De taak inzake de regie van kinderopvang omvat in elk geval:

- 1° de programmatie op operationeel niveau, op lokaal en regionaal niveau en op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap;
- 2° het stimuleren, toelaten, vergunnen, erkennen, subsidiëren en handhaven van kinderopvanglocaties;
- 3° het beheren van een informatie- en registratiesysteem om de vraag naar kinderopvang af te stemmen op het beschikbare aanbod aan kinderopvanglocaties en om registratiegegevens over de vraag, het aanbod, het gebruik en de subsidiëring van kinderopvang te verzamelen en te beheren;
- 4° de bevordering van de kwaliteit van kinderopvanglocaties;
- 5° het adviseren van de Vlaamse Regering over de kwalificaties en de competenties voor kinderopvang;
- 6° het beheren van het budget dat voortkomt uit de bestuurlijke geldboeten.”.

Art. 30. In artikel 14, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “kinderen beneden de twaalf jaar opvangt” vervangen door de zinsnede “kinderen opvangt die naar de basisschool, vermeld in artikel 3, 6°, van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, gaan”.

Art. 31. Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. Aan elke persoon die niet door de Vlaamse Regering van de meldingsplicht is vrijgesteld en die op bestendige wijze kinderen opvangt die naar de basisschool, vermeld in artikel 3, 6°, van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, gaan, zonder dat aan het agentschap mee te delen, of aan elke persoon die de toegang, vermeld in artikel 14, tweede lid, weigert, kan een bestuurlijke geldboete worden opgelegd van 500 euro.

De bestuurlijke geldboete kan worden opgelegd binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de dag dat Kind en Gezin het verslag van vaststelling van de toezichthouder ontvangt, en op voorwaarde dat de betrokken organisator de kans heeft gehad om gehoord te worden over de vermeende inbreuk en over de hoogte van de geldboete, waarbij de organisator zich mag laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advocaat of een derde. Als een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd, vermeldt de beslissing het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarin die moet worden betaald. De kennisgeving van de beslissing aan de betrokkene vermeldt de wijze waarop en de termijn waarbinnen beroep ingesteld kan worden tegen de beslissing.

De betrokkene kan op straffe van verval van het recht tot het instellen van het beroep binnen een termijn van een maand vanaf de kennisgeving van de beslissing waarbij hem een bestuurlijke geldboete wordt opgelegd, tegen die beslissing bij de Raad van State beroep aantekenen met een verzoekschrift. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

Als de betrokkene weigert de bestuurlijke geldboete te betalen, wordt ze bij dwangbevel ingevorderd. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

De vordering tot voldoening van de bestuurlijke geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van de beslissing, vermeld in het tweede lid, of, in geval van beroep, vanaf de datum van de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het opleggen en het betalen van de bestuurlijke geldboete.”.

Art. 32. Aan artikel 24 van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De bepaling, vermeld in het eerste lid, is niet van toepassing op kinderopvang, vermeld in het decreet van [...] houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters.”.

Art. 33. In artikel 12 van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De commissie heeft als opdracht aan de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen en voor het gezondheidsbeleid, advies uit te brengen over het bezwaar tegen een van de volgende beslissingen die, met betrekking tot een voorziening van welzijn, volksgezondheid en gezin of een onderdeel ervan, door het departement of een agentschap van het beleidsdomein zijn genomen, of tegen het voornemen om een van de volgende beslissingen te nemen, dat door het departement of door het agentschap wordt geuit en formeel wordt betekend:

- 1° de weigering om een toelating, een vergunning of een erkenning te verlenen, te verlengen of te wijzigen;
- 2° de gedwongen wijziging, de schorsing, de opheffing of de intrekking van een toelating, een vergunning of een erkenning;
- 3° de sluiting;
- 4° de weigering, vermindering, stopzetting of terugvordering van een subsidie voor kinderopvanglocaties.”;

2° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 34. In artikel 15, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “artikel 10” worden vervangen door de woorden “artikel 12”;

2° de volgende zin wordt toegevoegd:

“De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de beslissing over het bezwaar.”.

Art. 35. Het decreet van 7 mei 2004 houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 9. Slotbepalingen

Art. 36. Voor de kinderopvanglocaties die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet een erkenning, een toestemming of een attest van toezicht hebben van Kind en Gezin, wordt die erkenning, die toestemming of dat attest van toezicht omgezet in een vergunning van Kind en Gezin als vermeld in artikel 4, met behoud van de toepassing van artikel 19.

Voor de kinderopvanglocaties die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet gesubsidieerd zijn door Kind en Gezin, wordt de subsidie omgezet in een subsidie als vermeld in artikel 7 tot en met 11, met behoud van de toepassing van artikel 19.

De Vlaamse Regering bepaalt de noodzakelijke voorwaarden en termijnen voor die omzetting, waarbij ook de samenhang geregeld wordt met de buitenschoolse kinderopvang, de kinderopvang van kinderen die naar de basisschool, vermeld in artikel 3, 6°, van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, gaan.

De Vlaamse Regering bepaalt de overgangsbepalingen voor de kinderopvanglocaties die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet gemeld zijn bij Kind en Gezin.

Art. 37. Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum en uiterlijk op 1 januari 2015.